

BIBLIOTHECA
TORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

PHILODEMUS

ΠΕΡΙ ΚΑΚΙΩΝ

EDIDIT

CHR. JENSEN

1587

LIPSIAE
AEDIBVS B.G. TEVBNERI

3 1761 05610105 8

PA
4271
P3P43
1911
cop.2

21
3/5

B. H. BLACKW
Booksell
50 and 51 BROAD
OXFORD

PHILODEMI ΠΕΡΙ ΚΑΚΙΩΝ

LIBER DECIMUS

EDIDIT

CHRISTIANUS JENSEN

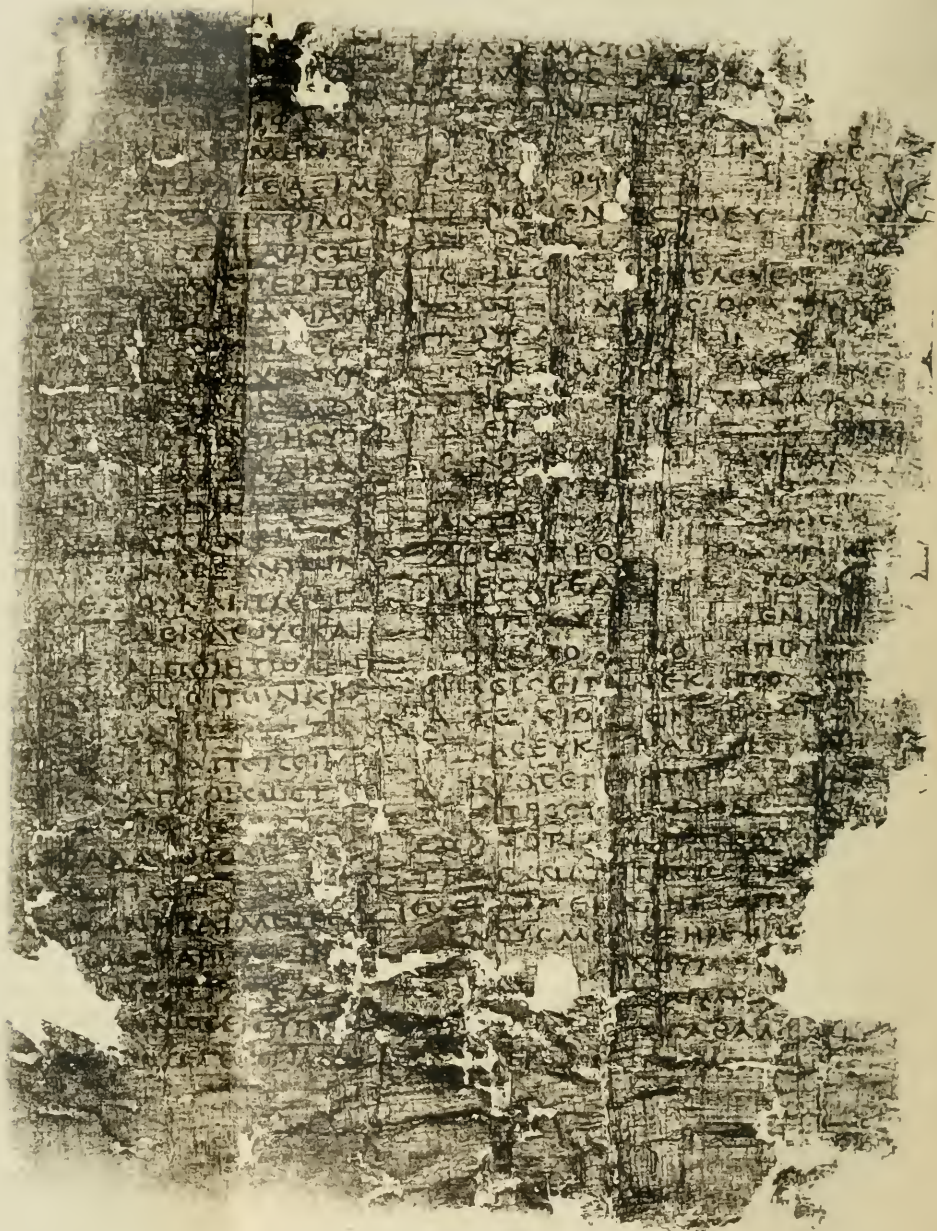
ACCEDIT TABULA PHOTOTYPICA

259025
12.9.31

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI LIPSIAE MCMXI

PA
4271
P3P43
1911
cop. 2

Pap. Herc. No. 1008, col. x-xi.

SAMUELIS SCHASS

MEMORIAE

S

Praefatio.

Ante hos quattuor annos cum Philodemi libellum *περὶ οἰκονομίας* qui dicitur collatis ipsis schedis Neapolitanis in lucem edidissem, id imprimis enitendum mihi videbatur, ut etiam cetera quae adhuc innotuerunt Philodemi de Vitiis et Virtutibus oppositis scripta quam celerrime viris doctis proponerem. Nam praeter libri septimi (Z) paginam unam¹⁾ et aliorum fragmina quaedam²⁾ conservantur in Officina libri quattuor papyracei tam felici manu evoluti, ut non litterae solum dispersae et singula verba legantur, sed refici possint totae sententiae atque adeo paginae fere incolumes. Sunt autem hi:

N° 1424 *Φιλοδήμου* || *περὶ κακιῶν καὶ τῶν* || *ἀντικειμένων ἀρετῶν* || *καὶ τῶν ἐν οἷς εἰσι* || *καὶ περὶ ᾧ* || Θ (ed. Jensen, Lipsiae 1907)

1) V. Catalogo generale dei Papiri Ercolanesi redatto dal Dr. Emidio Martini p. 104 in Comparetti e De Petra, La villa Ercolanese dei Pisoni: N°. 222 *Φιλοδήμου* || *περὶ κακιῶν καὶ τῶν* || *ἐν οἷς εἰσι καὶ περὶ ᾧ* || Z || ὃ ἐστὶ περὶ κολακείας. *Scorza. Disegnata da F. Casanova. — Frammenti 11. Disegni 11. — C. A. I, 74—83.*

2) N°. 223 *Scorza (ultimo foglio) Dis. da F. Casanova. — Fr. 8. D. 8. T. 4. — C. A. VIII, 138—141. cf. Croenert, Kolotes und Menedemus, p. 34. — N°. 1082 Scorza (ultimo foglio) Aperta e disegnata da F. Casanova. — Col. 11. D. 11. T. 9. — C. A. I, 84—92.*

N° 1008 Φιλοδήμου ἥ περὶ κακιῶν ἥ I

N° 1457 Φιλοδήμου ἥ περὶ κακιῶν¹⁾

N° 1675 Φιλοδήμου ἥ περὶ κακιῶν καὶ τῶν ἥ ἀντι-
κ]ειμένων ἀρετῶν ἥ καὶ τῶν ἐν οἷς εἰσι καὶ
περὶ ᾧ ἥ ἀριθ. XX...²⁾

Quod optaveram, non prorsus mihi evenit. Neque enim licebat homini peregrino inspicere papyrum numero 1457 insignitam quippe ab ipsis Italis non iam publici iuris factam. Iam vero cum et haec papyrus et illa, cui numerum 1675 addiderunt Neapolitani, partem videntur efficere eiusdem voluminis περὶ κολακείας sive in complures libros divisi sive in partes discissi³⁾, nihil aliud mihi relinquebatur, nisi ut in solo libro decimo acquiescerem.

De papyro. I. De papyri historia et de columnarum ordine. En igitur Philodemi liber περὶ κακιῶν I⁴⁾, evolutus anno 1802 ab Antonio Lentari⁵⁾, qui idem una cum Gen. Casanova primum apographum confecit⁶⁾, editus a Britannis in Herc. voll. parte prima, Oxonii 1824, ab Italis in voll. Herc. coll. I tomo III, Neapoli 1827. Ita autem inter se differunt

1) Cf. Croenert, l. l. p. 34.

2) pezzi 4. — Col. 14. Fr. 1. Dis. 15. T. 15. — C. A. I, 1—15. cf. Spengel, Philol. Suppl. II, p. 497 et 525; Gomperz, Comm. Mommsen. p. 471—480; Diels, Vorsokratiker, p. 478 N° 7; Croenert, l. l. in indice s. v. Anaxarchos.

3) Ab eadem manu scriptas esse pap. 1424, 1008, 1457, 1675 testatur Domenico Bassi, Catalogo descrittivo dei Papiri Ercolanesi. Saggio. Riv. di filol. XXXVI, 1908, p. 495.

4) Numerum, qui deest in apographo Oxoniensi, in charta agnoscere mihi videbar.

5) V. Martini, Catalogo p. 122.

6) V. Bassi, Catalogo p. 496: Gen. Casanova — la sua firma soltanto in I. XVII. XIX. XXI e tit., primi disegni — A. Lentari — la sua firma in tutti i secondi disegni e nei primi di XI. XII. XXII — gli altri primi disegni non sono firmati.

editiones, ut viginti quattuor columnas proponant Neapolitani, Oxonienses viginti quinque, quarum primam a Neapolitanis non editam ego fragmentum I eo consilio intitulavi, ut columnarum ordinem editionibus traditum conservarem. Atque etiam hodie viginti quinque exstant paginae divisae in sex tabulas vitro inclusas, quarum prima continet huius editionis fr. I et coll. I. II, secunda coll. III—VII, tertia coll. VIII—XI, quarta coll. XII—XV, quinta coll. XVI—XIX, sexta coll. XX—XXIV et titulum.¹⁾ Singulae autem papyri plagulae tabulis agglutinatae in partes non dissectae sunt. Itaque iam hinc efficitur erravisse Sauppium, cum inter col. XX et col. XXI excidisse autumaret unam vel complures columnas.²⁾ Neque debebat idem invertere ordinem columnarum XIV et XV.

II. Papyri descriptio. Papyrus quatenus hodie exstat, longitudine est unius metri et septuaginta fere centesimarum. Quantum autem reliquum sit a iusto voluminis ambitu, cum stichometriae nullum invenerim vestigium, pro certo dicere non possum. Sed cum librum antecedentem (περὶ κακῶν Θ) nonaginta fere et octo paginas complexum esse constet³⁾, etiam huius libri minorem tantum partem ad nos pervenisse satis verisimile est.⁴⁾ Atque ne eae quidem quae restant paginae incolumes manserunt. Una quaeque enim trunco est capite. Quot autem desint versus, nescio an cognoscere possimus collato eodem illo volumine antecedente, cuius metrorum rationes cum nostris fere congruunt.

1) In ipsis tabulis numerantur viginti quinque columnae.

2) V. editionis p. 29 et praef. p. XI.

3) V. editionis meae praef. p. XVII.

4) Cf. etiam Croenert in Hermae tom. XXVIII, p. 402: Die Rollen, soweit sich vorläufig ihr genauer Umfang feststellen läßt, sind niemals unter 100 Kolumnen stark.

Nam in utroque volumine cum spatia litteris repleta latitudine sint 5,5—6 centesimarum et ipsi versus 18—25 litteras contineant, etiam columnarum altitudinem eandem fere fuisse consentaneum est. Quodsi contuleris numeros versuum in singulis columnis exaratorum, illic inter 45—49, hic inter 34 et 40 eos variare invenies. Itaque in nostro volumine singulae columnae ita videntur decurtatae esse¹⁾, ut nunc decem fere versus desiderentur. Quod certa de causa monere volui. Nam Saupprii editionem si inspexeris, singulis columnis duodequadragenos versus eum tribuisse invenies ea sola de causa, quod columnae duodevicesimae primum ipsum versum exstare neque quidquam inter septimam decimam et duodevicesimam intercidisse ipsa sententia ei probaretur.²⁾ Sed audias velim quae contra dixit Ussingius³⁾: *Saup. haec temere cum iis, quae ex proxima pagina prima servata sunt, conglutinavit, quod nec sine mutationibus fieri potuit, nec ita ut verisimilis aut sana scriptura efficeretur. Dubitari non potest, quin plures versus in superiore columnae parte interierint.* Itaque quod ipsum textum postulare vidit Ussingius, idem nos iam edocti sumus metrorum ratione habita.

Papyri plagulae tam bene conglutinatae sunt, ut singulae fissurae accurate indicari iam non possint.⁴⁾ Spatium denique, quod intercedit inter binas fissuras evolutione factas, minuitur a centesimis 4 ad 1,8.

III. Scriptura. Papyri numeris 1008, 1424, 1457, 1675 signatae melioris notae sunt⁵⁾ et ad eundem libra-

1) Nunc latitudine sunt sedecim fere centesimarum.

2) V. praef. p. X. 3) V. editionis p. 169.

4) Cf. de libro Θ quae dixi in praef. editionis p. X et Philodemi περί τοῦ καθ' Ὀμήρου ἀγαθοῦ βασιλέως libellus ed. Olivieri praef. p. VI.

5) V. Croenert, Memoria Graeca Herculanensis p. 8 et Bassi, Catalogo p. 495.

rium redeunt.¹⁾ Itaque quod de scriptura libri antecedentis dixi in editionis praef. p. XI, idem in hunc librum quadrat. Ita tamen differt, ut in illo compendia non inveniantur, hic librarius bis (XII, 27 et XX, 6) in extrema linea hanc adhibuit notam: 𐀀 . Semel etiam (XX, 18) ad versum supplendum usus est hoc signo: X . Litterarum autem formam ut imagine exprimerem, tabulam phototypicam libello adieci.²⁾

IV. Orthographica et grammatica. Libellus a gravioribus vitiis immunis est. Librarius summa usus sollertia atque diligentia archetypi formas probe videtur tradidisse. Singillatim autem haec adnotare lubet orthographiae genera:

$\bar{\epsilon}$ pro $\bar{\iota}$ longa³⁾ tribus locis adhibetur: VI, 18 $\epsilon\pi\mu\epsilon\iota\zeta\iota\alpha\nu$, XVI, 30 $\mu\epsilon\iota\kappa\tau\acute{o}\varsigma$, XIX, 18 $\mu\acute{\epsilon}\mu\epsilon\iota\kappa\tau\alpha\iota$.

$\tau\omega\nu$ $\delta\upsilon\epsilon\iota\nu$ exhibetur XVI, 18.⁴⁾

$\bar{\omega}$ pro $\bar{o}$ scribitur XIV, 40 $\tau\alpha\pi\epsilon\iota\nu\omega\tau\acute{\alpha}\tau\eta$.

ν paragogicum ante vocalem semper adicitur, omititur nonnumquam ante consonas. $\pi\acute{\alpha}\lambda\iota$ $\tau\acute{o}\upsilon\varsigma$ exstat col. XIII, 25.

gutturalis χ aspirata sequente non emollitur XXIII, 26 $\acute{\alpha}\nu\alpha\kappa\alpha\chi\acute{\alpha}\zeta\epsilon\iota\nu$.⁵⁾ nasalis semel assimilatur in $\mu\acute{\epsilon}\gamma\gamma\acute{\alpha}\rho$ fr. I, retinetur in $\sigma\upsilon\nu\chi\alpha\tau\alpha\beta\alpha\acute{\iota}\nu\epsilon\iota\nu$ XIX, 12 et in $\acute{\epsilon}\nu\chi\acute{\alpha}\sigma\kappa\epsilon\iota\nu$ XIX, 24.

iota mutum semper recte adscribitur aut supraponitur, omittitur tantummodo in $\pi\alpha\rho\alpha\delta\omega\langle\iota\rangle$ I, 5, $\pi\alpha\rho\alpha\sigma\kappa\epsilon\nu\acute{\alpha}\zeta\eta\langle\iota\rangle$ III, $\acute{\upsilon}\pi\epsilon\rho\sigma\sigma\acute{\alpha}\langle\iota\rangle$ XVI, 6. (contra adicitur

1) Bassi l. l.

2) Herc. voll. tabulas duas phototypice expressas invenies apud E. A. Bond et E. M. Thompson, the palaeographical society facsimiles of manuscripts and inscriptions vol. I, No. 151 et No. 152.

3) V. Croenert p. 29 sq. 4) V. Croenert p. 198.

5) Erravisse videtur Croenert, qui $\acute{\alpha}\nu\alpha\kappa\alpha\chi\acute{\alpha}\zeta\epsilon\iota\nu$ exstare et alteram litteram χ ex ζ correctam esse testatur l. l. p. 90.

in ἐφιστάνη XI, 25 et ἐξέλθῃ XVII, 10.) ἄφνω in-
venitur XX, 14¹⁾, βοιηθεῖσθαι XIX, 25²⁾.

ρ simplex exstat in vocabulis compositis³⁾: ἀπορι-
τουμένου VIII, 8; ἐπεράπιζον X, 25 μεταρλίπτειν X, 32
προσεπιρητορεύειν XI, 29; contra ἐρόῳσθαι XVII, 16.
ξ̄ pro σ̄ invenitur XXI, 25⁴⁾ καταξμικρίζοντα.

V. Interpunctio, ut fieri solet, indicata est para-
grapho subter lineam in sinistra columnae parte posito.
Praeterea inter singula enuntiata spatium intercedit
unius fere litterae. Paragraphi autem διπλῆς similis
duo tantum inveniuntur exempla (col. VII, 13 et col.
VIII, 14), cum aliud signum litterae Ψ caudatae non
ita dissimile saepius occurrat, quo indicatur in eo versu,
cuius ad laevam ductum est, novam vel periodum vel
periodi partem incipere. Quod signum cum typis accu-
rate exprimi non posset, in hac editione et ipsum δι-
πλῆς forma (>) indicavi.

VI. Corrigendi genera. Ut mos est eorum, qui
Volumina Herculanensia scripserunt, etiam librarius
noster si unam litteram perperam scripsit, emendatio-
nem supra lineam adiecit. Complures autem litteras
falso scriptas punctis suprapositis delevit.⁵⁾

De apographis. Apographum Neapolitanum (N)
confectum esse, priusquam Angli papyrum designan-
dam curarent, vel inde intellegitur, quod N plerumque
pleniorum textum exhibet⁶⁾ quam editio Oxoniensis (O)

1) V. Croenert, p. 42.

2) V. Croenert, p. 121.

3) V. Croenert, p. 78.

4) V. Croenert, p. 95.

5) Cf. V, 7; VII, 4; IX, 31; X, 9; XII, 34; XIV, 22; XXII, 18;
XXIII, 11, 21; XXIV, 8.

6) Idem quadrat in librum Θ (cf. praef. editionis p. X), cum in
ceteris papyris Herculanensibus, quorum duo exstant apographa,
res secus se habere soleat. cf. ex. gr. Philod. rhet. ed. Sudhaus,
I, praef. p. X, Academicorum philosophorum index Herculanensis
ed. Mekler, praef. p. V, Polystratus ed. Wilke, praef. p. VI.

et desunt in O tegimina illa et statumina (*sovrapposti et sottoposti*), quae Neapolitani antequam singulas paginas typis mandarent, in textum ita inseruerunt, ut quantae nunc in charta hient lacunae ex ipsa editione cognosci iam non possit. Neque tamen fieri poterat, ut hi delineatores, quos graecae linguae prorsus ignaros fuisse constat, praesertim in laciniis misere contritis et derasis vel minima litterarum vestigia recte dignoscerent. Quo maiore digni sunt laude, quod etiam in margine paginarum quas in his fragmentis dispicere sibi videbantur litteras accurate depinxerunt. Plurima enim litterarum aenigmata, quae editorum ingenia frustra torquebant, si has designationes inspexeris, statim explicabuntur. Cuius rei ex multis unum afferam exemplum: col. XVIII, 11 sq. auctor transit ad depingendum aliud superbiae genus, eius scilicet qui omnia scire se putat, τοῦ παντειδήμονος, hisce verbis:

Τούτου (sc. τοῦ ἀνδρεκάστου) δ' ἔτι χείρων ἐστὶν ὁ παντειδήμων ἀναπεπεικῶς ἐαυτόν, ὅτι πάντα γινώσκει, τὰ μὲν μαθὼν παρὰ τῶν μάλιστ' ἐπισταμένων, τὰ δ' ἰδὼν... quae sequuntur, in editionibus sic leguntur:

N.	O.
ΠΟΙΟΥΝΤΑΣ. ΙΟΝΤΑ ΔΑΥΤΟΣ	ΠΟΙΟΥΝΤΑΣ. ΙΟΝΤΑ ΔΑΥΤΟΣ
ΕΠΙΝΟΗCΑC...ΥΤΟΥΚΑCΤΙΤΟΙ	ΕΠΙΝΟΗCΑC...ΥΤΟΥΚΑCΤΙΤΟΙ
ΟΥΤΟCΟΥΜΟΝΟΝΟΙΟΝΙΠΠΙΑΝ	ΟΥΤΟCΟΥΜ...ΝΟΙΟΝΙΠΠΙΑΝ
ΤΟΝΗΛΕΙΟΝΦΟΥΕΡΕΙΠΛΑΤΩΝ	ΤΟΝΗΛΕΙC....ΡΕΙΠΛΑΤΟΔΙ
ΟCΑΠΕΙΤΟ...ΕΙΧΕΝΑΥΤΩΙ	ΟCΑΠΕΝΤΟ...ΕΙΧΕΝΑΥΤΩ
ΠΕΠΟΙΗΚΕΝΑΙΛΕΓΕΙΝ.....	ΠΕΠΟΙΝΚΕΙΝ...ΕΓΕΙΝ.....

Quae qui contulerit, haerebit in litteris ΦΟΥΕΡΕΙ (v. 20), quae leguntur in N, desunt in O. Quae litterae quid significarent, multum et diu pensitarunt editores. Coniecit Caterini: ἐφ' οὗ ἐρεῖ, Sauppius μαρτυρεῖ, Hartungius ἐφεῦρε, Spengelius φλυναρεῖ — (diurn. lit. acad. bav. 1838, p. 1015). Decem vero annis post

idem Spengelius horum voluminum natura accuratius perspecta in eadem ephemeride (1848, p. 490) litteras $\varphi\omicron\nu\epsilon$ a Neapolitanis per errorem ex versu 18, quem supplevit verbis $\acute{\alpha}\varphi' \alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$, huc translatas esse iudicavit, nec dubitavit Ussingius, quin $\iota\sigma\tau\omicron\rho\epsilon\iota$ in textum reciperet. Quod quam recte fecerint, ipsis apographis inspectis etiam nunc facile apparet. Invenimus enim in margine huius paginae litteras hasce:

ΛΟΓ
ΑΦ/
ΝΟ
CΤ

Iam igitur delineator cum litterarum fragmina primo loco designata, quae tribuenda erant versui 17, per errorem in versum 19 inculcaret, sequentem lacunam sic explevit: ΗΛΕΙΟΝΑΦ/..ΡΕΙ, cetera omisit. Corrector autem, unus ex *Academicis* qui dicuntur, falso emendandi studio abreptus litteras ΟΥΕ interpolavit et aere incidi iussit. Nobis vero fragmento suo loco inserto talis fere textus evadit:

... ποιοῦντας μόνον, τὰ δ' αὐτὸς ἐπινοήσας ἄφ' [α]ὐτοῦ· κἄστι τοιοῦτος οὐ μ[ό]νον οἶον Ἰππίαν τὸν Ἡλεῖον [ι]στ[ο]ρεῖ Πλάτων ὅσα περὶ τὸ [σῶμ] εἶχεν, αὐτῷ πεποιημέναι λέγειν κτλ.

Unum hoc exemplum sufficere existimo ad demonstrandum, quantum valeant designationes illae a prima manu confectae ad supplendas eas papyri partes, quae nunc deletae sunt. Similia qui quaeret, videat quae in apparatu critico adnotavi ad hos versus: II, 31, 32; V, 31; X, 26; XII, 12, 18, 19; XXII, 22, 28, 31.¹⁾

Sed etiam illud accidit, ut viri docti Neapolitani quae a delineatore paulo audacius viderentur scripta

1) Cf. Philodemi voll. rhetorica ed. Sudhaus II, praef. p. IV sq. et *περὶ οἰκονομίας* praef. p. XIII.

esse, aere incidi vetarent.¹⁾ Itaque ut in comparanda editione libelli De Vitiis IX sic etiam in hac saepius mihi contigit, ut ea, quae coniectando antea assecutus eram, probarentur litterarum vestigiis in designatione denotatis, omissis in ipsa editione.

Quae cum ita sint, in textu constituendo praecipue N secutus quae inveni vel in O vel in designatione Neapolitana aut plura aut discrepantia ibi tantum commemoravi, ubi ad restituendum textum aliquid viderentur valere. Contra quae nova in ipsa papyro legi, omnia semper in apparatu addita littera l. notavi. —

De argumento libelli. Minorem tantum libelli partem nobis servatam esse iam supra p. VII monui. Quae autem restant ultimae viginti quinque paginae ex magna parte nimis mutilatae sunt, quam ut sententiarum nexus possit restitui. Praesertim novem primae iam eo tempore, quo apographa confecta sunt, semiustulae et dilaceratae nunc vel solis radiis vel pulvere adeo inductae sunt et derasae, ut paucissimae tantum litterae legantur. Quo fit, ut in textu supplendo plerumque proficiscendum sit a solo apographo, quippe quod nunc multo plures litteras praebet quam ipsa papyrus. Sed cum et ipsi designatores multa litterarum vestigia iam tum fere evanida perperam interpretati sint, ex hoc litterarum farragine ipsius Philodemi verba reficere sane quam difficile est. Cum autem ludere nollem, ea tantum supplevi, quibus veram me assecutum esse lectionem confiderem, cetera intacta relinquere malui quam incertis tentare supplementis. Itaque ne mireris, si forte in his primis paginis inveneris litteras nonnullas, quas sic in ipso libro exstitisse credi nullo

1) Cf. *περὶ οἰκον.* praef. p. XIII.

modo possit: erraverunt designatores. Nostrum autem est periclitari et experiri in emendandis eorum vitiis.

Quibus praemonitis transeamus ad explicandum libelli argumentum. Propositum igitur est Philodemo, ut exponat de vitiis et virtutibus oppositis nec non de hominibus et rebus, in quibus appareant. In nostro autem libro X qualis nunc exstat unam tractat superbiam, τὴν ὑπερηφανίαν (cf. Theophr. char. XXIV). Ad quam pertinuisse etiam perditas libelli partes cum per se verisimile est¹⁾ tum etiam inde nescio an aliquid habeat commendationis, quod col. X, 15 sq. non solum propter fortunam homines dicit superbire, sed etiam propter ea, quae ipse antea commemoraverit (δι' ἃ προείπαμεν ἡμεῖς). Nam talem de causis superbiendi disputationem in eis quae servatae sunt paginis frustra quaesiveris. Atque etiam col. VI, 33 sq. quae leguntur verba: καὶ καθόλου τοιοῦτος, οἷον ὁ χαρακτήρ ἀπείσῳφι testimonio sunt multo plura de homine superbo Philodemum disputasse, quam quae nunc in primis tribus paginis leguntur.

Quae tam male habitae sunt, ut nunc vix ullae refici possint sententiae. Hoc tamen ex verborum vestigiis possumus cognoscere explicasse Philodemum, quomodo se gerant homines superbia inflati et quibus incommodis afficiantur. col. IV, 22 sq. opprobrio eis facit, quod etiam philosophos contemnant, quos qui contemptione dignos dicat, insanire videatur. Porro etiam se iactant et gloriam quaerunt ex iis, quae faciunt, cum tamen, si sani essent, talis inanis gloriae minime indigerent. (V) Neque intellegunt indignum esse superbire eis rebus, quae fortunae debeantur, eum demum merito superbire, qui omnes fortunae casus recte tulerit

1) Cf. titulum libri VII: ὃ ἐστὶ περὶ κολακείας.

et commode. Iidem si potestatem aliquam nacti sunt, admodum improbi videntur futuri. —

Quae sequuntur, adeo discerpta sunt, ut qualis fuerit auctoris sententia ignoremus. Spectare autem videtur eos, qui propter fortunam superbiant (cf. v. 24). Tales autem homines rebus adversis tantum ad sanitatem reduci solent. Nam cum admirentur fortunam suam, a se ipsi numquam impetrabunt, ut eam despiciant. Magistris vero aurem praebere omnino nolunt, nedum iis, qui philosophiae praeceptis eos imbuant. (VI) At sunt etiam, qui ipsos philosophos superbiae incusent. Nec potest negari hoc opprobrium interdum habere veri aliquam speciem. Sed tamen levissima et falsissima sunt ea, quae plurimi homines de philosophis opinantur. Nimirum multi offendunt in gravitate illa, quae et ore et tota vita philosophi ostendatur, cum tamen appareat talem habitum decere homines prudentes, quorum in numero etiam philosophi numerentur. Contra homo superbus ceterorum hominum contemptionem si non dictis, attamen factis prae se fert. — (VII) Sequuntur verba singula lacunis misere foedata. Citato autem v. 10sq. Metrodori dicto nescio quo inde a v. 13 novum incipit disputationis caput, quo illustratur, quam debili fundamento nitantur homines superbi, quippe qui fortunae vicissitudinibus modo ad summam arrogantiam efferantur, modo ad turpem deprimantur animi abiectionem, modo rerum commutatione facta vetus resumant fastidium. Denique ad evitandam superbiae speciem quomodo se gerere oporteat postquam ipse accuratius exposuit (VIII, 14—X, 10), iam summatim se translaturum dicit quae Aristo in epistula quadam scripserit de animo a superbia liberando (*περὶ τοῦ κουφλίζειν ὑπερηφανίας*). Totus igitur qui sequitur tractatus continet Aristonis epistulam

a Philodemo in artius redactam. Atque lepidò accidit casu, quod huius epistolae sententiae, quas quidem Philodemus in usum suum converterit, integrae fere nobis servatae sunt. Propter Aristonem igitur totus liber dignus videbatur, qui denuo ederetur, non propter Philodemum. De ipso autem Aristone, quem Ceum esse, philosophum illum Peripateticum, iam Sauppius probavit praef. p. VII sq., et de argumento epistolae, quae plurimum valet non solum ad cognoscendam Aristonis indolem et Peripateticorum disciplinam sed etiam ad Theophrasti characterismos recte aestimandos, in Hermae tomo XLVI, p. 393 sq. longiore exposui commentatione, quam quae huic praefationi inseri posset.

De editionibus. Itaque iam transeo ad nominandas libelli editiones et commemorandos eos viros, qui in textu aut emendando aut explicando elaboraverunt. Primam textus restitutionem addita interpretatione Latina confecit A. Caterini, editor Neapolitanus. Nostratium autem primus Leonardus Spengel, de tota bibliotheca Herculanensi eximie meritus, ut exemplo proposito eruditos ad evolvenda haec volumina nimis neglecta invitaret, columnas XVI—XX extirpatis multis primi editoris vitiis publici iuris fecit (Münchener gelehrte Anzeigen VIII, 1838 p. 1011 sq.). Sequebantur editiones:

Philodemi de vitiis liber decimus. Ad voluminis herculanensis exempla neapolitanum et oxoniense distinxit supplevit explicavit Hermannus Sauppius (Jahresbericht über das Wilhelm-Ernstische Gymnasium zu Weimar von 1849—1853).

Philodems Abhandlungen über die Haushaltung und über den Hochmut und Theophrasts Haushaltung und Charakterbilder. Griechisch und Deutsch mit kritischen

und erklärenden Anmerkungen von J. A. Hartung. Leipzig 1857.

Theophrasti characteres et Philodemi de vitiis liber decimus. Cum commentario edidit J. L. Ussing. Hauniae 1868.

Huius editionis censuram egit et locos nonnullos emendavit C. G. Cobet: Ad Philodemi librum X *περὶ κακιῶν* et Theophrasti *Χαρακτῆρας ἡθικῶν*. Mnemosyne. Nova Series. II. Lipsiae 1874 p. 28 sq.

Denique facere non possum quin gratias agam ex animo maximas stipendii Schassiani curatoribus, qui ad iter Italicum opes mihi benigne praestiterunt, Sigifrido Sudhaus, qui qua est erga me humanitate etiam in hac editione comparanda semper consilio mihi adfuit atque iudicio, Hermanno Mutschmann et Alexandro Olivieri amicis, quorum alter in plagulis corrigendis socium se praestitit solertissimum, alter paginae decimae versus nonnullos coram papyro iterum examinavit.

Dabam Marpurgi mense Martio 1911.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ
ΠΕΡΙ ΚΑΚΙΩΝ

I

Signorum explicatio.

I. editionis. .

- paragraphus ad sinistram subter versus clausulam continentis initium posita } a librario.
- >— capitis clausula eodem modo notata }
- [ααα] litterae coniectura pro deletis positae } ab editore.
- [ααα] litterae deletae }
- <ααα> litterae additae }
- ααα litterae papyri mutilae, sed non dubiae.
- [ααα] litterae valde incertae.

II. notarum.

- άάά litterae a librario expunctae.
- N apographum Neapolitanum } ap.
- O apographum Oxoniense }
- dis. 1 } dis. designationes a Lentario et Casanova factae.
- dis. 2 }
- C. Caterini, primus editor Neapolitanus.
- Sp. Spengelius.
- S. Sauppius.
- U. Ussingius.
- Cb. Cobetius.
- H. Hartungius.

fr. I

(extat tantum in O.) dextera pars columnae secundum
designationem G. Casanovae:

-κω . . . -υν . . λημε . . -ε πάντων μι| -ὀφειλόμενον
-μὲν γὰρ πᾶσα -ον δὴ καὶ τοῦ -πικρὴ μάλιστα -ται γὰρ
ἐπιδει -αστον οὐδέν . . -ατο . ουπερο -αφωνε . ιοπου||
-μ.ονεν. | -υσχ- -χονανθε- -ου . . . οι. και -ν ὑπ' ἀδικωτά-
των | -δῆθε[ν] ἐχούσιοι -ε . . . π]αράπαν | -τε . . νο]μίζου ||
-τ. τα τῶν δ' ἀλ || -οὐδένα κατα || -τοῦ]το μὲν μόνον | -λαμ-
βάνειν ἐ-| -ἀλ[λ]' ὅμως ἀν | -τ . . . δ . . ρυ -λε . . . ερ . . γη .
-ιγουντα . . . -σημηπι . . . ε -θ]εραπεύοντας | -ηνο . . ικοις
χρω || -ωντα των . . | -ρίζοντες εἰ | -τεμειν διδωθ || -ν ὄντως
εὐτε -πά]νυ λυπεῖ τὰ τοι αὐτα τοὺς οὐδ]ἐν συνειδότας ||
ἐαυτοῖς]. . .

Col. I.

κ[αὶ] τὰ δυσ

τῶι θελησ . . ἀκολούθ]ως

τοίνυν ἐφ' ἑδρους ἔχ[ε]ι πολ-

λούς τε καὶ δυνατούς, ἐ-

Adnotatio. Initio singularum columnarum desunt decem
fere lineae. v. praef. p. VIII. — Col. I. Haec columna plena
est litterarum ad alias columnas pertinentium, et pars inferior
inde a v. 20 ex duarum columnarum fragmentis conglutinata
videtur. Dedi, quae leguntur in N, adscriptis illis litteris,
quas ipse discernere posse mihi visus sum, quae quidem non
multae sunt, cum haec columna nunc multo magis derasa sit
quam fuit illa aetate, qua ap. N confectum est.

- 5 ἂν παραδῶ λαβήν, ἀφελέ-
 σθαι. ἅπαντας ὑ-
 περ[ὲρ] ἄλλος ἄρ-
 ξηται. ἥ] καθ' ὃνδῆ-
 ποτ' ἄ[λλ]ον τρ[ό]πον [π]ίπτει[ν]
 10 λο. ἔνθε. εἰ. . .
 τω. ε. αν. υπη
 μενε. οσ.
 του. ο. εἰ.
 ἔφην εἶν[αι] . . .] αρ. τε. . .
 15 περ[ὲρ] ταγμ. . . α. α κα[ὶ]
 τοὺς θεοὺς . . ν. αξι.
 . ν. . ελο. . ωγ. δε. .
 διὰ τῇ[ν κ]αταφρ[όνησιν] κα.
 τῆς τ. . . ν. ενιοι. . . ενει. . .
 20 . . . ασ.ων ἀνεχ. . . ζοντα.
 . . το. . . λτα.] ας ὅλως
 . . ρη. ς || δίκην ε
 . . ηδια. εν. φων
 . . νειντ.τον π.] λησ
 25 γουσ. . . εστ' || ρος || ραι
 . . . τοῦ τοιουτο || . ποι
 αι || σω]τηρίας [τ]οῦ δ || . τατον
 τῶν λοι]δοριῶν ἀ||ιπεποιη
 . . . οὐδ[ε]λς εἰς τὸ || . ς ἀντι-
 30 παρ[ά]γουσιν.ον. | ἀρχὰς
 εἰτεπι.ινα. || συνπά-
 ρεστιν ἀκούμ[ενος] || ακανπο
 λυλ. αι τοῖς || ἔξωθεν
 ὁμι[λ]ητικοῖ[ς] . . δ. || . . . τοῖ[ς]
 35 φρονήμασιν καὶ καταφρο-

Col. II. .τ]ὰς δόξ[ας.....
 ...τες καὶ ἐ.....
 .η αἰσχυνόμ[ενοι.....γα-
 μετή γυνή, τὰ δὲ δουλεύ-
 5 οντα σώμ[α]τα καὶ παντε-
 λῶς. ὁ γὰρ [μη]δὲ τοὺς ἐλευ-
 θ[έρο]ους [ἐλευθέρ]οις ἀξιῶν...

(Sequuntur in N exiguae litterae duodeviginti versuum,
 quas infra enotavi.)

25 πο..[ὑπερ]ήφα[νο]ς λι....
 ...ο.πρὸς τῶν οὐδ[ὲ] κε[κ-
 τ]ημένων τ[ῇ]ν διάθεσιν.
 ἄ]ν γὰρ ἐξῆ μὲν προ....
 μ]ενο[ν σ]υνελέσθαι.....
 30 .βρ.....μηδεὶς ἀ....
 τοὺς ἐλευθέρους το.....

II, cf. adn. p. 3. — 1—2 solum N praebet. — 1—6. litterae
 δοξ (v. 1) εσκ (v. 2) υν (v. 3) υν (v. 4) ω (v. 5) α (v. 6) exstant
 in frgm. a Neap. designato. — 3. ...ισχυνομ N ημισχ.ιομ O
 .ηαισχ.ιομ l. — 4. μ.τη..νηταδεδουλ N μετη..νηναδεδουλ- O
 μετηγυνη. dis. 1, μετηγυνηταδεδουλσι l. — 5. ο...ασωμ.τα N
 ο.απασ...τα O ΟΤΑ-ΑC.\.ΤΑ l. δουλενόμενα U. δουλεύοντα
 Cb. — 6. δ l — 7. [θε] l. — 8—24. -τιπρος || τ-νυσλ || -ουδε ||
 ..ειν-ινωικα || ..υσιν-[τ]ά γε μὴν || -νος -τωι || -σθαι || -νου || -αλλων ||
 τα-κοσεσ. || θαι-κατα || π.οσ-ο ὑπὸ τῶν || .ηγ-ιγαί || γαρσ-ουν ||
 πλει-τωσι || ισ-βομε || — 25 et 26. solum N praebet. —
 27. ..μενωντ.ν διαθεσιν N ...ν.ωντινδιας O .ημενων...διαθ.σ
 l. — 28. \ΝΓΑΡΕΞΗΜΕΝΠΡΟ^Y N .ανγαρεξημενπρο- O l. sup-
 plendum fortasse προ[αιρούμ]ενο[ν coll. Phil. περι οίκ. col. XXI, 36.
 — 29. ..ενο..υνελέσθαι N -ενο- O -ο- l. — 30. N μηδεῖσα l. —
 31. σελευθερουστοεξαγ N sed ultimae quattuor litterae in frag-
 mento exstabant falso hic inserto. θερουστο l. —

.....κερξεδικ.....

λειν υ...ἔξω φαιν[ομε]ν..

..ον η..... των...

35 καὶ τ...κερι...ιας οὔτε

Col. III. exscribo eas litteras, quas N praebet, additis illis, quas ipse ex hac litterarum farragine elicere posse mihi visus sum.

||...αὐτὸς ὁ [ὑπερ]ήφα[νος || ...νος· ὅλως δὲ-
...ἔχ]ει βίον· τρεν-||...ν.·ς ἀφελχυσμένους-||...το·τος
πρὸς ἄλλον οὐ ||...διατιθεμεν·αν-||-ατων ||-α-ι || τισ-ιτιπε
-τιδα-γα-||-κωνκ-ανειν || -ανεπ-οτι || -τ.το-||-μενου || -τα-
δητα || -γειν || -τουτ.·συνκημ. || -οσαλλ-||-παρασκ·[υάξ]η
πο[λ]λά || -ρησι . . . οὐδεὶς || -ωι . . . ρι . . . νν·ειταται ||
-ασκ. . . . σμ. . . νοι || -ιδαν -||...νε κοτων ||...δύ-
ναμιν. . ην ἐξου ||. . . αι [ἀ]δικοῦνταιί τε γὰρ . . . καινοι δι'
αὐτὸν ἐκα. . ||. . οὐ τήν αἰτί[α]ν εἰς αὐ[το]ῦς ἀναφρέ-
ροντες· ἅμα δὲ καὶ ||. . . νοι βούλο[ν]ται πάντ[ων] || κα]τα-
φρον[εῖ]ν πλὴν ἐκεῖ[νων] ||. . . εχαρ. . ἀ]ποβαίνει. . ||. . ι
κα[τ]α[γέ]λωτα παρέχε[ι] ||.....ι ὅταν ὁ τοιοῦτος ||...ειπ.ν
πρὸς ἄλλους υ-||

Col. IV. exiguae utriusque marginis litterae exstant:

1—21. ανθ-η || προ-με || σεω-ι || ωσαικαιβ-ν || εἶναι φα-
νο-α || τα.τινα-η || ειεμαντον-||. αναδασ- || αδα-ολ || λ- || φρθ-
υ.α || κατ- || στι-φα || νει-λο || γισμοῖς ἀλλὰ-ε || γ. . . οὔτε
π- || ἄξι[ος] καταφ[ρονήσε]ως- || οιμ· φιλοσοφ τα ||
λοι.ενθεματι. . . . τι || ν. αι. . λυμασμου- || κ. . . μησ .
. οιτ. ἀκο]λου- ||

II, 32. κερξεδικ O l. Post litteram κ in N litterae αγγελ falso insertae sunt. Homeri aliquem versum latere credideris, siquidem κερξε δίκαια scripserit auctor. — 33—35. N. — III, 4. σαφελουσμενους N σαφελ.σμ- l. —

- 22 θ[ως δι]ακρ[ί]νε[τ]αι· καὶ [τ]ῶν
 φι[λ]οσόφων δὲ καθυπερ-
 ηφανεῖ, περὶ ὧν ἀποπλη-
 25 ξία λε[γε]ιν ὥς εἰσιν ἐπι-
 τήδαιοι καταφρονεῖσθαι·
 φανερός δὲ καὶ ἀλαξο-
 νευόμενός ἐστι καὶ φι-
 λοδοξῶν ἀφ' ὧν ποιεῖ κα-
 30 τ[ά] τῇν ὑπερηφανίαν, δ[ί]-
 καιος ὢν ἀ[φιλοδο]ξεῖ[ν],
 εἴπερ φρονεῖ... ληνει

Col. V.

- ὅτι πο]λὺ βέλτιον ἔξησάν
 τε καὶ τῇν ἀρχὴν δι[έσω]-
 σαν· καὶ διότι μέγα φρο-
 5 νεῖν ἐπὶ τούτοις οὐκ ἄ[ξι]-
 ον, ἀλλ' ἐπὶ τῷ φέρειν ἀ[σ]ο-
 λοίκως αὐτὰ καὶ δεξιῶς,
 ὅπερ οὐ πο[ιῶ]ν [οὐκ] ἀξίως
 ἔχειν φαίνεται[ι]· καὶ ἐπι-
 λάβητα[ί] τι[ν]ος ἐξουσίας,
 10 ὑποπτεύεται γεν[ή]σε-
 σθαι π[αγ]κάκ[ισ]τος, [ὥς]τε μι-

IV, 22. N κ-αικ...ων O θ-αικ...ων l. — 23. ε l. —
 26. ρ O l. — 27. φ α l. — 29. ο l. α l. — 30. ι l. —
 31. κ...οσωνα...ει. N κ...οσωνα...οτειν O καιοσωνα
 α...ξει. l. — 32. ξ ρ l. — V, 1. cf. adn. p. 3. — λν l. —
 2. κα...ν ap. καιτην l. litteram ι in fine v. l. — 4. εγ.τ N
 επιτ l. — 6. αυτα N αυτ.κ l. — v. 7. suprascr. est οπερου-
 πσ...αξιως N ΟΠΕΡΟΥΠΟΙC.N l. ὅπερ οὐ παρὰ πολλοῖς
 ἀ. ξ. φ. S. — 8. α l. — 9. τ...τι.ος N τα.τι[ν]ος l. — 10. ι.
 l. — 11. π...ιακ...ος N π[αγ]κακ...τος l. π...κακρος O πάνυ
 ἄκαιρος S. —

- κρὸν ἔρ[γ]ον [συν]εργῶν
 αχθ... ουρ.....ν..
 τοις· ἄν μὲν .η.....δ[υ-
 15 νατὸς ε.τη..συ.....
 ὑπὸ τῶ[ν] το[ιού]τ[ων] οὐ
 δοκεῖ...σ τε... γε[ῖ-
 σθαι τ.....α κα[ὶ] ἐ]ν τῇι
 διαθέσει φοβοῦμαι, μή-
 20 ποτ' οὐ κα[ὶ] μεταθέσεως
 δε[η]θ[ῇ] τις, οὐχ ὅτι καὶ
 τῆς ἐν....ε. ἐ[π]ανο[ρ-
 θώσεω[ς], ὥστε καὶ σοφὸς γε-
 νέσθαι· τὸ γὰ[ρ] ἀ[φ]ρονεῖν
 25 τοῖς δι[ὰ] τύχην ὑ[πε]ρηφά-
 νοῦσι γίνεται· [τ]εθλυμα-
 κῶς δέ τις οὕτω τὰ τοιαῦ-
 τα [μ]ήκιστον ἀπέχει τοῦ
 καταφρονῆσαι ποτε αὐ-
 30 τῶν καὶ πεισθῆναι τοῖς

12. κρονερ.ων ...εργ.ον Ν κρονε..ων ...ερ..ον Ο κρο-
 νε..ον...εργον l. — 13. ουρ-ν Ν ..θο...ιυρ- Ο ..θ-ρ- l.
 -αχθ...ρον dis. 1. — 14. τ..σανμεν..ηδ. Ν τ..σα.μεν.η l.
 τοις dis. 1. — 15. νατοσε..τη..στ- Ν ναποσε..τη..ο- Ο νατο-
 σε.τη..συ- l. — 16. υποτω.το...τ...οι Ν υποτω-σοι Ο υπο-
 τω.το...τ...σοι l. — 17. δοκοι...ω.....γε Ν δοκει- Ο δο-
 κει...τε l. — 18. σθαιτ.....ακα..ντη Ν σθαι-ντη Ο l. —
 19 sq. S. sic supplevit: φοβοῦμαι, μή ποτε ἄκρας μεταθέσεως
 δεηθῇ καιροῦ καὶ τι καὶ τῆς ἐν πάθεισιν ἐπανορθώσεως. —
 21. δε.θι...ον..τικαι- Ν δεκ.....υδευ- Ο δεκ.....υχοτι l.
 — 22. τησεν....ε.ε.ανο. Ν τησιν....ε....ανο- Ο τησεν-ανο l.
 latere videtur ἐντεῦθεν vel sim. aliquid. — 23. θωσεω.τεκαισο-
 φοςγε Ν litteras ως suprascr. l. — 24. νεσθ.. τογα.α.ρονε.. Ν
 νεσθαι τογα...ρον l. ἀφρονεῖν H. — 25. [α] et [ε] l. suppl. H. —
 26. ι in γίνεται l. — 27. κως Ν κω. Ο ται Ν τα l. — 30. ι in τοῖς l. —

κατ' αὐτῶν· [ἄ]μα δ' οὐδὲ
 διδάσκον[τας] ἀνάσχοι-
 τ' ἄ[ν], οὐχ ὅτι [τοὺς μ]έχρη το[ῦ]
 σο[φ]οῦ· κ[αὶ τὰ] πράγματα
 35 με[ν]τοι μεμαρτύρηκεν,
 ὅτ[ι τ]ὸν κα[τὰ π]ολὺ τῆς τε

Col. VI. . . . α

..σοφός. τισὶν δὲ οὐδ' ἀ[ντι-
 κόπτω· θεωρῶ γὰρ οὐδ' ὁ-
 μοιοτ[ή]των ἐνίοτ' οὐσῶν
 5 ἐνίους ἐνία δοξάζοντας
 ἄερί[α]αν... καὶ δυσ-
 μένει[α κ]αὶ φθόνος
 οὐδ' ἂν οἶδα
 λέγον[τας] ἀλ σειν
 10 τινας λ ουσαι
 ἔχου ε . . . ν ἀφ[ορ]μὴν τήν -

31—36 litterae καε (v. 31) δια (32) τα (33) σο (34) με (35) ους (36) servatae sunt in frgm. a Neap. des. — 31. καθαντων N sed cum καε in frgm. legatur, in papyro κατ recte scriptum fuisse verisimile est. — 32. διδάσκ ανασχοι N . . . ασκον et [σ] l. διδάσκεισθαι edd. διδασκόμενος Cb. — 33. τα. ουχοτι κριτο. N -υχο ηριτο O -ουχο εχριτο[ν] l. — 34. [α] l. — 36. οι νκαι. ολυτηστε N στ . . . ονη . . . ολ O OΥ . . . ON ΟΛΥ . . . ΤΕ l. — VI, 1. cf. adn. p. 3. — 2. suppl. S. — 4. ο . . . ων N ουσων O l. — 6. αερι τα καιδυς N λερι ξαν καιδυ O αερι αν καιδυ l. ἄερια καὶ θανμάσια, καὶ δυσμένεια δ' ἐν αὐτοῖς καὶ φθόνος S. — 7. μενει φθονος N μενει αι φθονος l. — 9. λ ον αλ σειν N δοχων -σειν O λεγον -σειν l. — 10. τ ασ τινας l. — 11. εχοιε ναφ μηντην N σχοιε ναφ μηντη. O χοιει λναφ μηντην l. ἔχοιεν ἂν ἀφορμὴν τήν καταφρ . . . S. —

32. cf. περὶ ὁργῆς 19, 12 τῷ μήτε καθηγητὰς ἀνασχέσθαι μήτε συσχολάζοντας.

- τε] ἐν ἑα[υτῷ] καταφρόν[η-
 σιν ἅπα[ν]τος τοῦ χυδ[αί-
 ου. κα[ὶ τὸν] κακισμὸν..
 15 πι οικ...λο[ν] ἀφροσύν[η
η...ρα...ν προσ-
 δοχὴν θε[ν] ἀν-
 θρώπῳ.....ους ἐπιμε[ι-
 ξίαν αὐτῷ[ν κα]ὶ τὴν σε-
 20 μνότητα [κ]αὶ [τ]ῆς ὀψεω[ς
 κα[ὶ] τοῦ π[αν]τὸς[ς] βίου· φα-
 νερά δὲ τ[αὐ]τα, διότι προ[σ-
 ῆξει το[ῖς φ]ρονοῦσιν καὶ δ[ι-
 ό[τι] κατα[.....α] καὶ ὑπο-
 25 λαμβάνουσι]ν τοιοῦτον
 εἶν[α] καὶ τὸν [φ]ιλόσοφον· καὶ
 λέγ[ε]ται δ' ὑπερήφανος
 οὐχ ὁ ταῦτ' ἔχων, ἀλλ' ὁ φαι-
 νόμενος καταφρονητ[ι-
 30 κὸς καὶ πάντων, ὅπου φυ-
 λάττει τὴν ὑπερηφανί-
 αν καὶ διὰ τῶν ἔργων, ὑ-
 βρισ[τῆ]ς καὶ καθόλου τοιοῦ-
 τος, οἷον ὁ χαρακτὴρ ἀπε-
 35 σάφει. Πλείστην δ' ὁ σο-
 [φός]...

12. . . ενεα . . ωικαταφρον- N τα . νελ . . ωκα . αφρον- O
 . ηενεα[υτ]ωικαταφρον- l. — 13. χυδαίου S. — 14. ν in fine v.
 O. l. — 15. π. . ικ οι . . φροσυν l. — 18. υ l. — 19. αυτο . . . ι
 N αν ι O l. — 20. αι . . .ς N -ης O. — 22. α et τ[α] l. —
 23. ν . . ι N et O ηξει l. — 24. α]ι l. — 26. [α] et [φ] l. —
 27. ξ l. καλεῖται edd. — 28. χ l. — 29. φ O l. — 32. x l. —
 33. σ . ις N [τ] l. — 35. γ l. —

Col. VII. . . . ἐφαρμοσ[αι

ὕ]περηφανεῖ[ν] ὁ σοφὸς κα[ὶ]

ὕπε[ρ] ἡφάνος [εἰ]ῖναι, καθὼ

δοξάζ[ουσιν] οἱ ὕπερ-

5 ἡφάνο[ι] περὶ ἑαυ[τῶν] τῶν τὸ[ν]

δῆμον . . φρ[ο]ν[εῖν]. τῶν δὲ

ἄλλην ε. . . ν. ομέ-

νων μηχ. . . λ. τας

εὐκατα[φρ]ο[ν]ητ[ο]ν]ιν

10 το. ν. ὡς ἡδικ[η]

. . . . σιν. σω. . . ὁ Μητρο-

δω[ρο]ς αὐτο[ῦ]ς εἶν[αι] αἰ φ[ρ]

σιν. Θα. ν

> φαίνε[ται] τό-

15 τε μὲν [ὕπε]ρ[ἡφάν]οι, τ[ό]τε

δὲ τα[πεινοὶ καὶ] ὑπ[οπ]

πτον[τες] . . γὰρ οὐκ. . .

τῶν δε. α. λαζομέ-

νων τοῦ. νσ. ν. .

20 τι παράδοξον . . δ]ε γὰρ

ὅτε μὲν καὶ μ[ετα]βάλλον-

VII, 1. cf. adn. p. 3. — v. 1. solum N praebet. — 2. ρ O. — 3. [ρ] l. — 4. πρὸς δοξάζ. N l. — 5. [ιπ] l. — 6. δημο- ν. . . φρ. τωνδε N δημοσι. [ειν] l. — 7. αλληνε. ν. ομε N αλληνε. ανου. . . ομε O αλληνσ. ην. ομε l. — 8. N νων. η- O l. — 9. N ευκα O l. — 10. -τε. ὡσηδικ N -το-ας O -το. ν. ὡσ. l. — 11. N σιν-σομητρο l. — 12. suppl. S. — 14. φαίνει-νο N φαι. ετ-το l. θανμάσιον μὲν οὐν φαίνεται εἰ δοκοῦσιν prop. Sudhaus. — 15 et 16. suppl. S. — 16. [ει] l. — 17. πτον. ρονκ N πτον. σ. ιαρ. σι l. — 18. τω. δε N τω. O l. — 19. νω. του N νωιτο- l. — 20. N l. — 21. suppl. S. —

11. cf. Diog. L. X, 24 βιβλία δ' ἐστὶ τοῦ Μητροδώρου τάδε . . . περὶ μεγαλοψυχίας . . . Koerte p. 543.

- τας ἐν το[ύτοις, ἐ]φ' οἷς κε-
 χ[αύν]ωντα[ι, διὸ κ]αὶ τοῖς
 φρ[ον]ήμασι[ν δι]απίπτον-
 25 τα[ς]. καὶ γὰρ ἂν μὴ φανερὰ
 τὰ [κ]οιλώματ' ἢ τῆς εὐτυ-
 χίας, αὐτοῖς εἰκόλασιν ἄλ-
 λοιοῦσθαι· τότε δὲ βεβ[λασ]-
 φήμημένους ὑπό τινων
 30 ἢ κα[θυ]βρισμένους ἢ κατε-
 σ[τε]ρη[μένους ἢ κοινῶς
 βεβ[λ]αμμένους διὰ τὴν
 ὑπερφηφάνειαν ε[ὐ]θέως
 μὲν ἐν μονοσ.....

Col. VIII.

- τύ]χ[ω]σι, τάρχα[ι]ον προ[σω]-
 πον π[ε]ριτιθεμένους, εἰ
 μὴ καὶ διὰ τὴν ἀνυπέρβα-
 τον ἀηδίαν καὶ ἑαυτοῖς
 5 προ[οσαν]άπτοντας, ὅθεν οὐ
 δ....έντας μόνον, ἀλλὰ
 καὶ πρὸς τοῦ[ν]αντίον κα-
 κὸν ἀποριπτ[ο]υμένους· [ὅ]-
 ταν δὲ καὶ το[ῦτο δ]υσαν[α]-

22. τα.ε.το Ν τασεντο Ο [ντ] 1. — 23. ω Ο 1. — 22, 23.
 suppl. S. — 24. ιαπιπτον dis. 1. φρονήμασι μεταπ. S. —
 25. σ]χ 1. — 27. εὐτυχίας αὐτοῖς, εἰκόλασιν ἄ. S. — '28. το.ε Ν
 τοτε 1. suppl. C. — 31. .τε...ε Ο 1. -κατε[ν]τελισμένους edd. —
 33. ια 1. — 34. μεν.νμονος Ν μενενμονος Ο 1. — VIII, 1.
 cf. adn. p. 3. — v. 1.σιτ.ρχα...ονπρο- Ν ..χ...σιταρχα...νπο
 Ο -ρχα 1. .ιχωσι dis. 1 supplendum videtur όταν... ἀποτύχωσι —
 τὸ ἀρχαῖον πρόσωπον C. — 3. μ Ο. — 4. prius α in ἀηδίαν Ο 1. —
 5. suppl. C. — 6—9. litterae δ (v. 6) καιτ (v. 7) κον (v. 8) τ (v. 9)
 exstant in frgm. in marg. des. — 6. λωβηθέντας S. — 8. πτ.ν Ν π.αι
 Ο πταν 1. sed littera α supposita est. -ουμ dis. 2. — 9. [δ] 1. —

- 10 σχετήσῳσιν ὡς ἀνάξι-
ο[ν] τῆς ὑπεροχ[ῆ]ς, ἐπὶ τὸ δο-
κοῦν εἶναι σ[εμν]όν, ἂν [καί
τινες δυσχερ[αίνωσ]ιν, ἐ[πι-
στρέφο[ν]τας· [πολλάκ]ις [δ]' ἀ-
παιτω...ρει.....σιν...
- 16 ..ος ε.....χο...
φαντα[σία]ν ὑπερη[φαν]ο...
παραινω.ν ἂν αν..ισ.ν
εχ.ν μεν, ἐκ[τ]ὸς εἶναι τ[ο]ῦ
20 πάθου[ς ὅλ]ου τε καὶ μέ[ρο]υς
αὐτοῦ· χαλεπὸν γὰρ ἂν [εἴη
καὶ σπάνιον ὑπολαμβά-
νεσθαι του.....με-
τὰ λ[ό]γον[.....κ]αὶ τ[ὸ
25 τήν..... καὶ τὸ σύννου[ν
καὶ [τ]ὸ κατὰ τὰς ἀπαντή-

10. -τησουσιν ap. τησσυσιν l. sed littera ν expuncta ω videtur superscriptum esse. — 11. το- Ν τολο- Ο l. ἐπὶ τὸ δοκοῦν εἶναι σεμνόν S. — 12. CC...N.N.\ Ν σ...ιναν Ο CC...Ν\Ν l. ἂν τινες δυσχεραίνωσιν S. — 14. -ισ- Ν -τις Ο -IC. / l. — 15. ΠΑΙΤΩΠΠΑΡΕ...Ν..CIN Ν ΠΑΙΤΩ...ΡΕ...CIN Ο ΠΑΙΤΩ...ΡΕΙ...CIN l. littera ν, quam praebent ap., supposita est. — 17. υπερη...ο Ν υπεγ.τ Ο υπερη...η l. — 18. ΠΑΡΑΙΝΩ.ΚΑΝΑΥ...Ν Ν παραινω.ηναναν...ν Ο παραινω...ναναν...ισ.ν l. — 19. εχον dis. l. — 19—21. suppl. S. — 22—24. exstat frgm. in marg. designatum, quod nescio an hic inserendum sit: ξ
νον — 24. ταλ.γον.....\IT Ο Ν πασετον.....\IT Ο ΤΑ.СΟΥ.....\IT l. —

v. 25: cf. ex. gr. Isocr. περ. Δημον. 5 a ἔθιξε σεαυτὸν εἶναι μὴ σκυθροπὸν ἀλλὰ σύννου· δι' ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶναι δόξεις. — v. 26: Theophr. char. υπερηφανίας XV, 8: καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενος μὴ λαλεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι...

σεις εὐπροσήμερον δι[α-
φυλάττειν· καὶ τὸ πρὸ[ς
 τοὺς φίλους ἐν τοῖς ἔξω-
 30 θεν ἴσον εἶναι τῶν ἄλλων
 ἐπι[...]ελόντων καὶ τοῖς
 ἐσ.....ει παρὰ [φίλ]ου
 δεομένον[υ μεν ἄλν-
 πον [εἶν]αινωσιν
 35 ἄξιον· εἰ δὲ μὴ φι-

Col. IX.[μηδὲ τῶν ἄλ-
 λων ἀνθρ[ώπω]ν ἐξ[εντε-
 λιστὴν μηδ'· εἰς τοῦ θαν-
 μαστὴν καὶ μάλιστα ἐ[πὶ
 5 τοῖς ἐκ τύχη[ς· μ]ηδ' ἐξηλ[λα-
 γμένον ἐν μηδενὶ φαίνε-
 σθαι· μηδὲ δ[υσ]πρόσδε-
 κτον εἰς ο[ὐκ]αν καὶ ὀμιλλ-
 αν καὶ τῶν λοι[π]ῶν μετὰ-
 10 δοσιν· μ[ηδ']ὲ ἀναξίους
ἀποφαίν[ειν] ἐ[αυτοῦ] πάν-
 τας καὶ τατ...τ.ν' ω...[ἀ-

26—28. litterae οκατα (v. 26) ευπρο (v. 27) τειν (v. 28) ex-
 stant in frgm. in marg. des. — inde ab his versibus exiguae
 tantum litterae in O et in papyro leguntur. — IX, 1. cf. adn.
 p. 3. — μὴ τῶν ἄλλων ἀνθρ. S. — 2. suppl. C. — αν.ου N
 τ O l. μηδὲ αὐτοῦ S. — 4. ἐν C. — ἐπί S. — 5. ἐξηλ N ε.ηλ O l.
 ε.ηλα dis. 2. — 12. τασκαίτατ...τ.νω- N ασκαίτα ..τ.ν- l. —

7 sq. cf. Theophr. char. ὑπερηφανίας XV, 9: καὶ ἐστιῶν
 τοὺς φίλους αὐτὸς μὴ συνδείπνειν, ἀλλὰ τῶν ὑφ' αὐτόν τινα
 συντάξαι αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι.

- κού[ει]ν δ[υνά]μεω[ς]
 θε... ὦφ[ελλά]ς τ...ε...
 15 .ἐνίων ἐν...τς...
 νένα[ι] καὶ ἐν[χαρισ]τεῖν [ἐ-
 π]' αὐταῖς, ἀλ[λὰ] μὴ κατα[ξ]ι-
 οῦν ἐχ[έλ]νους μέγα νομί-
 ζειν, ὅτι προσδέδεκται τι
 20 παρ' αὐτῶν· καὶν χρεῖαν
 τινὸς [π]οιῇται μελζονος,
 αὐτὸν θεραπεύειν, ὅπο[τ'] ἂν
 ἀνδάνηι, μὴ θεραπεύεσθαι
 ζητεῖν· πρόνοιαν δ' ἔχειν
 25 καὶ πε[ρὶ] τῶν οἰκετῶν
 καὶ] τῶν ὑπηρετούντων
 ἐ[λε]υθέρων ἢ συνόντων[ν
 ἄλλων· ἐνλοτε γὰρ οὔτοι
 τῆς φαντασίας αἵτιοι γέ-
 30 νονται προσαγγέλλειν
 οὐ θέλοντες ἢ σκορακί-
 ζοντες] ἢ τι τοιοῦτον ἐ-
 πιλέγον]τ[ες· καὶ ο]ὐκ εὐχε-
 ρέ[ς ἐ]σ[τι] τὸ πείθειν, ὥς

13. κού...νδ...λμεω- N .ου...να... μεωv O .ου.ινδ...μεωv-
 l. — 14. θε...ωφ...στ...ς N -ωφ.....ε O l. —
 15. .ενιωνεν...τ- N .ενι.ιομ.....ι O .ενι.γε...τσι l. —
 16. .μενα.καιεν...τειν- N .νενα.καις.....τειν- O l. —
 17. .ανταισα...μ...ατα.λ N -ΑΥΤΑΙΣΑΛ/.ΜΗΚΑΤΑ.Ι l. —
 18. ρ et ζ l. — 19. ΠΡΟCΔ.ΔΕΚΤΑΙ N προσδ δεκτεται O ε
 et τι l. — 21. τ l. — 22. ου- N οπο- O l. ὅπως ἔν S. —
 25. τ l. — 31. ο in initio versus l. — σ in σκορ. suprascr. —
 33. τ l. suppl. S. καὶ γὰρ οὐκ εὐχε|ρές ἐστὶ τινα πείθειν
 edd. spatio longius. — 34. ρε...πε N ρε...οε O
σ....πε l. —

35 οὐκ ἐκεῖνος αἴτιος, ἂν καὶ
συναίσθηται τὸ γινόμε-
[νον...]

Col. X.[ἵνα μὴ
ἀτ]ιμάζειν δοκῇ μ[ὴ φιλο-
φο]ρονῶν ἢ μὴ φιλο[πι]σ[τ]ευ-
όμενος ἢ μὴ δι' ἐντε[ύ]ξε-
5 ως εὐχα[ρι]στῶν, θᾶ[ττ]ον
τὴν ἐλάττωσιν ἐμφανί-
ξει[ν] κα[ὶ συγγ]νώμην αἰ-
τεῖ[σ]θαι, μ[ά]λιστα δὲ ἀεί-
τινας ἔχειν φίλους μεθ' αὐτοῦ,
10 οὗ [π]ισ[τε]ύο[ν]ται. Ἀρίστων
το[ύ]νυν [γ]ε[γρ]αφὸς περὶ τοῦ
κο[ν]φίξ[ειν ὑ]περηφανίας ἐ-
πι[στ]ολ[ήν... ..]διον μὲν ἔ-

36. σ in initio vers. O l. — X, 1. cf. adn. p. 3. — 2. ...ιμα-
N . -MA O . ιμα l. μὴ κοινωνῶν S. μέγα | φρονῶν spatio non
prorsus sufficit. — 3. φιλο...εν ap. φιλο...σ.εν l. φιλοχε-
στενόμενος Sauppius, qui confert: Paulus ad Corinth. I, 13, 4
Xen. mem. 2, 9, 4. — 5. ωσευχαί...τωνθα...ων N ωσευχλή.τω-
νοισ...ον O ωσευχαί.στωνθα...ων l. δι' ἐντεύξε|ως εὐκαίρου
θαρσύνων | τὴν ἐλάττωσιν ἐμφανί|ζειν καὶ κατὰ γνώμην αἰ|τεῖ-
σθαι S. -εὐχαρις ὢν, θᾶττον U. — 7. ξε...κα.κ... γωμηναι
ap. ξεῖ.κα.κ...νωμηναι l. littera κ supposita est. συγγνώμην
H. — 8. τε...θαι N ι O l. — vocem μεθ' αὐτοῦ librarius
primum post ἀεί posuit, tum punctis deletam in v. 9
suprascrispsit. litteram ε in voce ἀεί l. — 9. τι ineunte versu
l. — σ in φίλους l. — 10. οι...εται N οι...ενται O
— ισ l. οἱ ἀπολογίσονται edd. spatio longius. — 11. το...νν.ε...λ-
φως N το.νν.ε...αφως et vestigia litterarum γ et ρ l. — 11 et
12. suppl. C. — 13. πι...ολ...λιονμ- N πι.τομα.α...διονμεν
O ΠΙΣΤΟΛ...ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ l. ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ βιβλίον ἀποτέ-
τακε κατὰ τῶν διὰ τύχην ὑπερηφάνων, πολλῶν γ' οὐ μόνον κτλ. S. —

- παθεν [τῶν] διὰ τύχην ὑπ[ε]ρ-
 15 ηφ[ά]ρων [θιγ]ῶν <μόνον>. Οὐ μόνον[υ] δ' ἄ[π] α[ὐτῇ]ς ταύτης ὑπερ-
 ηφ[α]νοῦ[ντω]ν, ἀλλὰ καὶ
 δι' ἃ προείπαμεν ἡμεῖς καὶ
 δὴ. καὶ δι' αὐτὴν φιλοσο-
 20 φ[αν] πολλῶν δοξάντων,
 ὥς [Ἡρ]ακλείτου καὶ Πυθαγό-
 ρου καὶ Ἑ[μ]πεδοκλέους καὶ
 Σωκ[ρ]άτους καὶ ποιητῶν ἐνέ-
 ω[ν], οὗς ο[ἱ] παλαιοὶ τῶν κω-
 25 μωιδογράφων ἐπεράπιζον,
 ἀλλ' ὅμως εἴ τινα πείθει, κ[α]-
 θάπ[ερ] οὐκ ἂν ἀπειοικ[ό]τως τι-
 νὰ πείθειεν περὶ ὧν [πρῶ]ε[λί]-
 λετο, κεφαλαιώσομαι τὰς
 30 δυνάμεις αὐτῶν. Ἐάν π[ο]-
 τε συναισθάνηται μετεω-
 ρ[ι]ζό[μεν]ος, μεταρλίπτειν

14. πα...ο...ατυχηνυπ- N πα..ν.....αγυχηνυγε O
 παθσγ...διατυχηνυπ.ρ l. — 15. ηφ..ω....ων.ουμο N
 ηφ..ων...ων.ουμο O ηφ.νωι...ων ουμο- l. suppl. Sudh.
 spatium quod vacat inter litteras ν et ο littera non repletum
 erat. — 16. νο.δ.λ...στ N νο..ιαι...οτ O νο.δαι...οτ l. ante
 ο litteram π vel η legere mihi vistus sum. δι' αἰτίας ταύτης
 edd. — 18. ξ et πα l. — 19. δη..ι...διαυτην N l. δη..καιδιαυτην
 O δη..ικ.ιδι- dis. l. suppl. S. — 21. ωσ..λκλε.του N l. ωσ..α-
 κκειπου O. — 22. ρον.....ε N ρουκαιε.π O l. — 23. [ρ] l. —
 24. ω.ο.σο.π- N ω.ουσοπ O [ν] l. ω in fine versus O. —
 26. πεισθι- N πεισεικ- O πεισει et vestigia litterae κ vel η l. —
 27. .αιγ..ουκ N θαπ..ουκ O l. — 28. .απ..θοιενπεριωναγ.τ-
 N ναπεκειενπεριωναπετε O .απσ.σ..ενπερ.ωιεπε.ε. l. προείλετο
 susp. Sudh. — 29. μωσκε N sed dis. 1 praebent ΜΕΤΚΕ ita
 ut μως ab academicis prave illatum sit. — μετεκε O — ΝΕΤΟΚΕ
 l. — 30. ις in δυνάμεις O. — 32. |...ο.....μ N .ιζο...ος O
 ιζο...ος et [μεν] l. —

- τὴν δι[άνοιαν] ἐπὶ τὰς ἔμ-
προσθε [ταπ]εινώσεις ὑπὸ
35 τῆς τύχης, εἴποτε γεγόνασιν....
- Col. XI. αδι.....[κου-
φίσαι τοῦ πι[κροῦ].....
φλέγματος ἐγ...αι.....
τι μέρος. — καὶ [.....λα]μ-
5 βάνειν προ[ὸ] ὁφ[θαλ]μ[ῶν] τὸ
τῆς [τ]ύ[χη]ς ..ε...ι...νες καὶ
ὁξύς[τρο]οφο[ν]...ισ.αγο.το
φερομένους τὸ Εὐ[ριπίδο]ν..
ξομ[...]: Διον[ύ]σ[ιος] οὐ κακῶ[ς]
10 ἐπιφωνεῖν ἐκέλευέν τινα
δις τῇ[ς] ἡμέρας· „ὁρᾷς τυ[ράν]-
νους δι[ὰ μ]ακ[ρο]ῶν [ἡ]ύ[ξημ]έ-
νους;“ — [κ]αὶ μν[ημ]ονεύειν ἐ..
ναρ....λο.τ.τον α.τος
15 διετ.... προ[ὸς ὑ]περηφανή-

35. τη in ineunte versu O. — XI, 1. cf. adn. p. 3. α- N
αδι- O αδ- 1. — 2. φ.σαιτουπι N φισαιτουπι O 1. — 3. φλεγ-
ματο.εγ...αι N φλεγματομεπ...αι O ΦΛΕΓΜΑΤΟCΕΓ 1. —
4. τ O 1. -μ in fine versus O. — 5. βαλεινπρο.οσ...μ- N βα-
νεινπρο.οφ...μ...γε- O βανεινπροοφ...μσ- 1. — 6. τησ.....
.....ρεσκαι N τησ.ν.....νεσκαι O τηστ...ισ...ε...ι...νεσ-
και 1. — 7. οξύ...οφσ.....τιναγενο N οξύς...οφσ.....γιπα-
γουπο O ο.υσ...οφσ....ισι.αγσ.ιο 1. — 8. ι.νομεν...στοεν..
...ν- N β.νομενσυστοεν...ν... O φερομενσιστοεν- 1. —
9. τ.ν.ι.ι.ον.ξ...ν.ακσ- N τομ...ι.ιον.σ...ονκακω- O ΞΟΝ.
...ΙΖΙΟΝ\C...ΟΥΚ 1. — 11. διοτη.ημερασοραστ...ν N διοτη.ιμε-
ρασοραστν...ν O 1. — 12. ι.ου.λ...ακ...ιν σν.ι...ε N νουσα...μακ.
...ν...ε O νουσδ...αι...ον.ν- 1. — 13. νουσ.αιλ...ονσ...ινε N
νουσ.αιν...ο...εινε O νουσχαιμνι.ονευεινε 1. — 14. ναρ....λο.τ.το-
να.ιοι N ναρ.....τοναστος O ναρ-τονα...οι 1. — 15. φ O 1. —

- σαντα.α. .να τοῦ παρα-
 δείγματο[ς. . .]εν.ωτερ. . .
 αὐτὸς γρά[φει.] κ[α]θάπερ κα[ὶ]
 Δίων πρὸς [Πτο]ιόδωρον <ἐλθὼν> τὸν
 20 Μεγαρέα [πολὺν χ]ρόνον ἐ-
 πὶ τῆς θύρ[ας περιμ]ένων πρὸς
 τ[ὸ]ν ἀ[κόλ]ουθ[ον]· „ἦ που καὶ
 ἡμεῖς“ εἶπ[εν] „ἐκεῖ πολλὰ τοι-
 αῦτ’ ἐποιο[ῦ]μεν“. — [κ]αὶ ὅταν ἐ-
 25 πὶ τὰς ἐνκ[λ]ηρίας ἐφιστάνη,
 μὴ προσεπιροητορεῦ[ειν] αὐ-
 ταῖς πρὸς τὸ μεῖ[ζ]ον, [ἀλλ’] ἀπ[ο]-
 σπᾶν ὅτι δύναται· † κουφίσε[ιν]
 τῆς ἰσχυρότητος πέφυκ[εν].
 30 ὥς καὶ Περικλῆς ταπε[ινου]-

16. σαντα. ιατ. ν. παρ. . . N σαννα. . . ανασ. . ν. παρ. O
 σαντα.α. . γατουπαρ. l. — 17. -εν. . ωτ- N εν.ωτερ O . εν. . τ- l.
 — 18. σ in αὐτός l. γράφει S. [α] l. — 19. suppl. S. — 20. χ] l.
 Μεγαρέα ἐλθὼν suppl. S. — 21. θυρ et μ l. περιμένων edd. —
 22. κ et ν l. suppl. S. — 23. εκ. . π N εκοιπ- O εκ. ιπ l. —
 24. ν et π O ι in καί O l. — 25. ενκ. . ριασ. . . στανη N ενκ. η-
 ριασ. υιστανη O ενκ. . ριασεφιστανη l. — 26. -ρεν[ειν] l. —
 27. ο in τό O π in ἀπό O. — 28. δυν in δύναται O l. -κου-
 N κουσιζε O κουφίζ- l. videtur aliquid deesse e. g. <τὸ γὰρ> κ. —
 29. τησ. . χ N τησιεχ O πεφυκότα S. — 30. suppl. S. —

18 sq. v. Plut. Dion. c. 17: λέγεται δέ ποτε τὸν Δίωνα τοῦ Μεγαρέως Πτοιοδῶρον δεόμενον ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθεῖν· ἦν δὲ ὥς ἔοικε τῶν πλουσίων τις καὶ δυνατῶν ὁ Πτοιοδῶρος· ὄχλον οὖν ἐπὶ θύραις ἰδὼν ὁ Δίων καὶ πληθὺς ἀσχολιῶν καὶ δυσέντενκτον αὐτὸν καὶ δυσπρόσοδον ἀπιδὼν πρὸς τοὺς φίλους δυσχεραίνοντας καὶ ἀγανακτοῦντας· „Τί τοῦτον“, ἔφη, „μεμφόμεθα; καὶ γὰρ αὐτοὶ πάντως ἐν Συρακούσαις ὅμοια τούτοις ἐποιοῦμεν“. idem narrat Val. Max. 4, 1 extern. 3. — 30 sq. Thucyd. II, 65: ὁπότε γοῦν αἰσθοιτό τι αὐτοὺς παρὰ καιρὸν ὕβρει θαρσοῦντας, λέγων κατέπλησεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι, καὶ δεδιότας αὐτὸν ἀλόγως ἀντικα-
 θίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν. — cf. Plut. Pericles XV.

μένους μὲν ἐξῆρεν Ἀ[θηναί-
ους, μεγαλ]αυχουμέν[ους δὲ
σ[υνέ]στ[ε]ι[ε]· καὶ μὴ δ[....
πιν.....α τὰγαθὰ μέχρι
35 ἂν ὑπερθαρρῶν παύσῃται με-

Col. XII. κον.....οστῶι
λ.....τὸν δι-
ἀ] τήν.....ιασμον
καὶ π[αραμετρει]ν ἑαυτὸν μὴ
5 πρὸ]ς τ[οὺς] π[εν]εστέρους [ἀλ-
λὰ πρ]ὸς τοὺς καθ' ἑκαστον
εἶδο]ς ὑπερέχοντας, ἐπειδὴ
τὸ μ]ὲν ἐξάλρει, τὸ δὲ συστέλ-
λ[ει], τοῦτο μὲν ἐπ' ἀ[γρ]ῶν
10 κ[τῆσ]εως, τοῦτο δ' ἐπ' ἀρχῆς
κ[αὶ βα]σιλε[λ]ας [π]όλεων καὶ ἐ-
θνῶ[ν· παρ]υ[πομιμν[ήσ]κ[ε-
σθαί] δὲ] καὶ τοῦ συναντιᾶν [εἰ-
ωθότος φθόνου τοῖς ὑπερ[η-

31. [θ] l. suppl. S. — 32. λ] l. — 32—33. suppl. S., qui
sic pergit: καὶ μηδέ τιν' ἐπινοεῖν εἷα τὰγαθὰ κτλ. — 33. -καὶ
N -εκαὶ O cetera l. — 34. ατ l. O. — 35. θαρ..ν N σαριων O. —
XII, 1. cf. adn. p. 3. — κον N. idem legere mihi visus sum.
καν O ιοτο N ιστω O οστῶι l. — 2. λ tantum in N τονδι ap. l.
— 3. .την ap. ασμον ap. ιασμον l. — 4. καιπ N idem l. καπ
O ν.αντονμη N ε l. νθαντονμη O. — 5.ετ..π...εστερουσ- N
....ετ.ριπ...εστερους- O ... \ΕΤ.ΠΙ". .εστερους l. μετρεῖν ἑαυτὸν
μὴ πρὸς τοὺς πενεστέρους H. — 7. suppl. S. — 9. ΑΙ.ΩΝ ap.
ΑΙΩΝ l. ἐπαινῶν κρατερῶς S. — 10. [σ] l. — 10—28 horum
versuum magna pars exstat in frgm. in marg. des. — 11. σι-
αε.ασ N σιλε.ας O l. alterum κ l. suppl. S. — 12. θνω.πολλ.....ιμ-
ν..κ N at πολλ illud, translatum ex fragmento in margine
design., inserendum erat ante ιμν, ita ut evaderet πομιμν..κ. —
editores errare necesse erat. [αρν] et [ησ] l. — 13. σ] et [αι] l.
τουσ.ν N sed νσν frgm. — 14. τ l. φθονο. .τοις N ντ frgm. — [η] O.

- 15 φανοῦσιν, [ὅς ὁ]φθαλμία τις
 ἔστι]ν ψυχῆς, ὥστε καθάπερ
 τ]οὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τῶν συν-
 α]ντώντων γεγ[α]νωμένη χλα-
 ν]ις ἐνοχλεῖ, κωφότερον δ' ἢ-
 20 περ εἰν παριῶν καὶ ἀναβαλ-
 λόμενος διατινάζῃ, παρα-
 πλησίως καὶ τὸν φθονερὸν
 λυπεῖ μὲν τὰλλότρια τῶν ἀ-
 γαθῶν, οὐχ οὕτω δ' ὥσπερ ὅταν
 25 ο[ῖο]ν ἀναπτ[ε]ρου[γίξ]οντά τινα
 καταμάθῃ δι' αὐτ[ὰ κ]αὶ πρὸς ὕ-
 ψος ἐξαιρούμ[εν]ον· τό[τ]ε δὲ προσ-
 φὺς ἔδακεν· ὅσαι [δ'] ἀπώλει-
 αι διὰ φθόνον γίνονται, βλέ-
 30 πεται τοῖς ἅπασιν. — ἐννοεῖν
 δὲ καὶ τὴν ἐπιχαιρεκακίαν,
 ὅταν εἰς ἀτυχίαν μεταπέσῃ·
 λυπηρὰ γάρ, ἅτε συ[ν]επιτιθ[ε]μέ-
 νων εὐλόγως τῷ τῆς τύχ[ης]

15. φανου.ιν N ..νουσιν O τι. || ap. τις || l. — 16. ρ O. —
 18. γεγενομενη N γεγε ex fragmento transcriptum ωμενηχλα
 O l. στελλομένη S. — 19. κοινοτερον N et edd. at in frgm. le-
 gitur κω et in pap. φ]οτερον — ωτερον O. — 20. π l. — 21. ν
 in διατινάζῃ frgm. — 25.αν N ο..ναν O οιοναν dis. 1.
 -ρυ frgm. — 26. κ] l. — 27. το.... N το.. εἰ^P O το.ξ.ε^Π l.
 τοτεΔΕ^Π dis. 1. — 28. φ l. σαι frgm. — 32. ο initio vs. l. —
 34. ων suprascr. pro η. —

15. cf. Plut. de inv. et od. 537 A: φθονοῦσι δ' ἀπλῶς τοῖς
 εὖ πράττειν δοκοῦσιν. ὅθεν ἔοικεν ὁ μὲν φθόνος ἀόριστος εἶναι,
 καθάπερ ὀφθαλμία πρὸς ἅπαν τὸ λαμπρὸν ἐκταρασσό-
 μενος. — 18. cf. περὶ θανάτου 13, 11 ὥστε γεγανωμένος
 ἀπέρχεσθαι.

- 35 π<τ>αίσματι τῶν πολλῶν [χ]α-
τ' ἐχθρῶν ὁμολογουμένων θε-

Col. XIII. ὡστ.....φερ.....
οντ.φιλω.....ε.ελῆς
ὄν, ὅτι τῆς πρότερον ὑπερηφα-
νίας ἀν[ε]μίμνησκεν· διὸ
5 καί φα[σ]ιν ἀχθόμενον αὐτὸν
ἐπὶ τῷ σχεδὸν πάντα ἐπι-
χάρειν πρὸς Ἀρχέλαον [ἀπ]ελ-
θεῖν. — παρατιθέναι δὲ καὶ τοὺς
ἐν ὑπεροχαῖς μεγάλαις ὡς
10 συνιστᾷσιν αὐτοὺς, ὅταν ἴσοι
καὶ συνεσταλμένοι φαίνων-
ται κατὰ τὴν ὁμιλίαν[ρ] καὶ
καθάπερ ἐξ ἐναντίας ἰστά-
μενοι τῷ τῆς τύχης ὄγκῳ,
15 τὸν Ἀλέξανδρον, ὃς ἐπὶ τὸν
αὐτο[υ] θρόνον ἐκάθισεν τὸν ῥι-
γοῦντα Μακεδόνα πυρὸς πα-
ρακειμένου, καὶ Διονύσιον,

35. *παισματι* ap. *vestigia litterae τ* *suprascriptae* legere mihi videbar. *τ* in *των* O [χ] l. — XIII, 1. cf. *adn.* p. 3 — *ὡστ.....φερ* N *litterae* in *pap.* evanuerunt. — 2. *οντ..φιλω.....ε.ε* N *οντ..φιλωτο.....ε.τελες* O *οντ.φιλωτο.....ε.σλες* l. in lacuna septem fere litterarum incerta leguntur *vestigia*. — *ἐντελες* ὄν, ὅτι S. — 7. *αον* servatur in *fragm.* — 9. *γ* l. — 10. *-οταν* N *οτανισ..οι* O. — 12. [ρ] l. — 14. *χης..χοι* N κ O *ογ* l. — 16. [ρ] l. *σεν.οι* ap. *τ* et *ρι* l. —

3 sq. agitur de Euripide. cf. *vitam Eur.* II *ἐπέκειντο δὲ καὶ οἱ κωμικοὶ φθόνῳ αὐτὸν διασύροντες. ὑπεριδὼν δὲ πάντας εἰς Μακεδονίαν ἀπῆρε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα κτλ.* — 15. *τὸν Ἀλέξανδρον.* *rem* *narrant Frontin.* *strateg.* IV, 6, 3. *Curtius* VIII, 15. *Val. Max* V, 1 ext. 1.

ὅς πρὸς τὸν „οἰμῶξῃ Διονύσει“
 20 φήσαντα „σὺ μὲν οὖν“, [ἀπήν]τη-
 σεν, „εἰ μὴ τὸ ἴμισυ τῆς [ὑπο]θή-
 κης ἐπανοίσεις“· καὶ [το]ὺς ἄλ-
 λους τοὺς ἀνδρ[ώποισ] προά[ως]
 διὰ λόγων ἢ ἔργων ὁμιλήσαν-
 25 τας· καὶ πάλι τοὺς ἐναντίως
 δι’ ἐν ῥῆμα βαρὺν δυσχέρεϊαν
 ἐπισπασαμέ[ν]ους, ὡς Δημήτρι-
 ον, ὅτε Μακε[δ]όνε[ς] ἀπο[λιπ]όν-
 τες αὐτὸν πρὸς Π[ύρρον] μ[ετέ]-
 30 στησαν. — ἐννοεῖν δὲ καί, διό-
 τι μικροπρεπὲς ἐμ[φ]αίνεται
 τὸν πεπεισμένον ἄδρὸν εἶναι
 τὸ πρὸς πάντας ὑπε[ρη]φανεύ-
 εσθαι· παρα[π]λήσ[ιον] γ[άρ] ἐστιν
 35 ἐκ παραδόξο[υ] τετ[υχό]τα τῆς

19. η in οἰμῶξῃ O l. — 21. τη...θη N O τησ...θη l. καταθήκης edd. lacunam excedit. — 22. σῆ l. [τ] l. — 23—27. litterae ουσαν (23) γωνη (24) ιπαλ (25) ημαβ (26) ασαμε (27) ex-
 stant in frgm. — 23. ω O l. suppl. S. — 25. ι in πάλι l. —
 26. ν in fine versus O. — 28. suppl. C. — 29. ο in προς O l.
 [ρ] l. A. E—E N -EPE O -E—E l. ἀπέστησαν S. μετέστησαν Cb. —
 30. ιο in fine vers. l. — 33. νπ...αν- N νπ...φαν- O ε et ξν
 l. — 35. ἐκπαραδοξο.τ.....ιτι N εισπαραδοξε.σετ...ατιτη O
 -εκπαραδοξο..ετ...ι.τησ l. τυχόντα τινὸς εὐκλ. ὁθενδήποτε U.
 de verbi forma cf. Cr. M. Herc. p. 279. —

26 sq. dictum illud quod fuerit ignoramus, sed Plutarchus in Demetrio plura affert superbe ab eo dicta et facta... idem c. 41, 2 Macedones tradit in Pyrrho solo imaginem virtutis Alexandri sibi conspiciere visos esse; quod ad Demetrium attineret, dixisse: ὡς ἐπὶ σκηνῆς τὸ βάρος ὑποκρίνοιτο καὶ τὸν ὄγκον τοῦ ἀνδρός. Pyrrhum vero narrat (Pyrrh. 11, 8) homines in Macedoniam immisisse dicentes ὅτι νῦν καιρὸς ἐστὶ τῆς Δημητρίον βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι πρὸς ἄνδρα δημοτικὸν καὶ φιλοστρατιώτην μεταβαλομένους τὸν Πύρρον (U.).

εὐκληρίας ὁθεν[οῦν] με[γ]α-
λοψυχ[ί]αν ὑποκρινόμενο[ν μὴ
σ[φ]όδρα δοκεῖν ἐπευφραίνεσθαι

- Col. XIV. μιμνήσκοντ[ες καὶ
λοιδοροῦντες. — παρνομιμνή-
σκειν δὲ καὶ [το]ῦ περὶ τὰς π[ρά-
ξ]εις ἁμαρτ[ω]λοῦ τῶν μόνων,
5 ἐπιτευκτικοῦ δὲ τῶν συνερ-
γουμένων ὑφ' ἐνὸς καὶ πλει-
όνων· ὁ γὰρ ὑπερήφανος οὐ-
τε συνπαραληπτικὸς ἐτέρων,
ἅμα μὲν ὑπ' οἰήσεως, ἅμα δὲ
10 διὰ τὸ τοὺς ἄλλους ὑπερφρο-
νεῖν, ἅν τε παρακαλῇ, χαλε-
πὸς ὑπακούειν διὰ τε τὴν
ἄλλην ἀηδίαν καὶ διὰ τὸ τὰς
πράξεις ἐξιδ[ι]άζε[σθ]αι θέλειν,
15 εἰτ' ἀσυνέργη[τ]ος ὦν· πολ-
λοὺς δὲ τοὺς π[α]ράτηροῦ[ν]τας
καὶ ὑποσκελίζοντας συνηρ[α]-
νικῶς κατὰ λόγον διαπίπ[τει
κᾶπειτα κουφίζεται τῆς ὑπερ-

36. οθεν με. α N ονεν με O οθεν με l. —
37. . . . υχ. ανυποκρινόμενο N . . . φυχ. αν. π. . . ριν . . . ν- Q . . . υχ. α-
ν. πο. ριν . . . ν- l. μὴ U. — XIV, 1. cf. adn. p. 3. — μιμνησκοντ
N μιμνηνσont O quae nunc leguntur litterae, incertae sunt
praeter μιμ. — 3. περι. ας N τ l. — 4. μ.ων N μονων O l. —
10—19. horum versuum pars magna servatur in frgm. a Neap.
inserto. — 12. πωσεν N πω. π O l. χαλεπός S., cum particula
quae est τε haec coniungantur cum eo quod praecedit οὔτε
συμπ. — 17. συν. ρ N συνηρ O. — 18. τ in κατὰ O. —

- 20 ηφανίας, ἐπεὶ διὰ τῶν λόγων
οὐ βούλεται, διὰ τῶν ἀποτεύ-
ξεων· διὸ καὶ τοῖς δικαστηρί-
οις καὶ τοῖς ἀγῶσιν ἐλαττοῦν-
ται. Τιμοκρέων γοῦν [Σερ]ίφι-
25 ος ὑπερήφανος ὢν πρὸς [μέ]ν τὸ[ν
ὅτ' εἰσῆ]ι πυνθανόμενον, πο-
ταπὸς ἐστίν· „τοῦ κήρυκο[ς]“ εἴ-
πεν, „ἀκούσει [μ]ικρὸν ὕσ[τερ]ον“· [δι-
αδοθέντος δὲ τοῦ λε[χθ]έντος
30 οὕτως ἀντέκοψε τοῖς θεωροῦ-
σιν, ὥστε τὸν βραβε[υτὴν ἐχ]τεί-
νοντ' αὐτ[ῶ]ι τὴν ῥάβδον ἄ[ιδ]ο[ντι
καστ[όρειον] μικροῦ κατα[πα]ῦσαι·
διόπερ ἡττημ[έ]νος ὅτ' ἐξῆι
35 ταῦτοῦ „ποτα[πό]ς“ ἐπερωτῶ[ν]τος· „Σε-
ρίφιος“ ἀπήν[τησεν]. — λογίζεσθαι
δὲ καί, διότι [τὴν] λαμπρὰν τύ-

21. β l. — 22. κ in δικαστ. suprascr. — 24, 25. litterae ων
(24) et ω (25) exstabant in fr. a Neap. des. — 24. γοῦν.....
ap. γοῦν[σ.ρ]ίφι l. ὁ Σερίφιος edd., quod lacuna longius. —
25. προ...ντ.. N προσ...ντο. O l. τόν γε S. τόν U. H. —
26. οτιεις ap. l. ὅτε εἰσῆι S. ὅτ' εἰσῆι H. cf. v. 34. —
27. ι in εἶπεν O. — 28. σει...κρουσ...ν N -ικρουσ...ν O
[μ] exstat in frgm. YC. C1C4 l. — 29. του.....ντος N
τουνε. εντος O τουλε...εντος et litterae χ vestigia l. —
30. τ..σ N το.. O τοις l. — 29. suppl. Cb. — 31. βε.....τ.ι
N βε.....τει O [εχ] l. βραβευτὴν ἐκτείνουντ' C. ἐπιτείνουντ' edd.
— 32. νονταν...ηνραβδονλ. N νοντ. ντ. ιτηνραλ. σναιδον O
σ.α...ο l. inter α et ο vestigia litterarum λλ vel litterae
μ exstare mihi videbantur. — 33. καστ....μικρουκατα...νσαι
N καστ...ωιμηρουκαταλ. νσαι O καστ...μικρουκαται. νσαι l.
ἄδοντι καστόρειον S. — 34. μ l. ξ l. — 35. τω suprascr. τος..
N τοςγε O τοςσε l. — 36. suppl. S.

24 sq. plane gemellum est quod narrat Val. Max. VII, 5. 2.

χην ἀποθ[εδυμ]έ[νος] καθαι-
 ρή[σει] φρόνημα καὶ [έ]ν ταπει-
 40 νοτ[ά]τηι περιστάσει φανεῖται...

Col. XV. 1. δο.....

φῶν συντε.....οις [οὐ-
 δὲ δι' ὧν προσήκει, [τ]ὸ δὲ καὶ ἐ-
 πὶ τοῖς μὴ π[ρὸς] ἡμᾶς ἀτιμάζει·
 5 καὶ νῆ Δί' ὡς ἄδικον διὰ τοῦ ταπει-
 νοῦν ἐτέρους ἑαυτὸν μετεωρί-
 ζειν, ἀλλὰ μὴ διὰ τῆς οἰκείας
 ὑπεροχῆς· διὸ καὶ Λύσανδρος
 Ἀγησίλαῳ καταστ[ή]σαντι
 10 κρεωδαίτην ἑαυτὸ[ν] „Ἠπίστα-
 σό γε σὺ τοὺς φίλους“ εἶπεν „ἐλάτ-

38. χηναπο.καθαι N XHNAITCA.Λ...ΛΕ...κα-
 θαι l. ἀποδεδυμένος prop. Sudhaus. — 39. καθαιρήσει τὸ
 φρόνημα edd. lacunam excedit quae est trium litterarum.
 κα...τα N κα...τα O καί.τα l. — 40. νοτ ap. corr. S. —
 XV, 1. cf. adn. p. 3. — δο N vestigia l. — 2. ..ον.υντε N
 φ.ονξυντε O φωνσυντε l οις N solum. — 3. ηκε..οδε N
 ητει.οδε O ηκει.οδε l. ὁ δέ edd. — 7. αλλαδη N αλλαιδη O
 αλλα \H l. — 10. ω in κρεωδαίτην O. —

5. ὡς pendet ex verbo aliquo ἐννοεῖν δὲ καὶ vel simili in
 iis quae interciderunt posito. — 8 sq. Plutarch. Lysand. XXIII
 ὥστε τοῖς πολλοῖς στρατιώταις ἡγεμονίας πραγμάτων καὶ διοική-
 σεις πόλεων ἀποδιδούς τὸν Λύσανδρον ἀπέδειξε κρεωδαίτην....
 "Ἐδοξεν οὖν τῷ Λυσάνδρῳ διὰ λόγων πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν· καὶ
 γίνεται βραχὺς καὶ Λακωνικὸς αὐτῶν διάλογος. „Ἡ καλῶς
 ᾗδεις, ὦ Ἀγησίλαε, φίλους ἐλαττοῦν.“ Καὶ ὅς· „Ἄν γε
 ἐμοῦ βούλωνται μείζονες εἶναι· τοὺς δὲ αὔξοντας τὴν ἐμὴν
 δύναμιν καὶ μετέχειν αὐτῆς δίκαιον. idem narrat Plutarch.
 Ages. VIII, tangit quaeest. conviv. 644 B. cf. etiam Plut. praec.
 ger. reip. 805 F. ἠῦξησε.... Λύσανδρος Ἀγησίλαον· ἀλλ' οὗτος
 μὲν ὑπὸ φιλοτιμίας ἀκαίρουν καὶ ζηλοτυπίας διὰ δόξαν ὑβρίσας
 ἀπέρριψε ταχὺ τὸν καθηγεμόνα τῶν πρακτέων. Xen. Hell. III, 4, 9.

τους ποιεῖν.“ — καὶ πολλάκις ἑαυ-
 τὸν ἐπερωτᾷν· „Τί με [τὸ] γανυρι-
 ᾶν ποιοῦν καὶ ὑπερηφανεῖν;
 15 ὅτι κερμάτια κέκτημαι πλεί-
 ονα; ἀλλ’ ὅτι ν[ομ]ίξ[ο]μαι τῶν
 εὐγενῶν ἥτοι στρ[α]τηγού-
 των καὶ τιμωμένω[ν] ἐνιαυ-
 σίαι περιβολῇι χλαμύδος;“ εὐρή-
 20 σει γὰρ ταπεινὸν ἕκαστον καὶ
 τὴν ἐπ’ αὐτῷ καύχησιν ἀνά-
 γων. — καὶ διαιρεῖν μεγαλο-
 ψυχίαν ὑπερηφα[ν]ίας, ἀλλὰ μὴ
 συμφύρειν ὡς ἐν καὶ ταυτόν· διαφ[έ]-
 25 ρει γὰρ ὅσον καὶ [ἐ]πὶ τοῦ σώματος
 οἰδήσεως εὐξία, καὶ ἔστιν τοῦ
 μὲν μεγαλοψ[ύ]χου τὸ καταφρο-
 νεῖν τῶν τυχη[ρ]ῶν ὑπερέχον-
 τα τῷ τῆς ψυχῆς ὄγκῳ, τοῦ δ’ ὑ-
 30 περηφάνου τὸ διὰ κουφότητα
 ταύτης ἐκπνευματούμενον
 ὑπὸ κτήσεως ὑπερορᾶν ἐτέ-
 ρους. — καὶ λογίζεσθαι, διότι ζῶ-
 α μὲν ο]ὕκ ἀτιμάζει τὰ τυχόν-
 35 τα σ[υντ]ρεφόμενος αὐ[τ]οῖς, οἷ-

13. με...ανρι N με...γανρι O. — 15. οτιε.ματια.εκτημαι N οτικειματιακεκτημαι O ρ l. — 16. οτ.....μαι N οτιν...ι-
 ξ.μαι O οτ.γς.ιξ.μαι O γεγένημαι edd. — 17. τοι.τι.τη N
 το.τρ.τη O σ l. — 21. τη.ε.αν N τηνεπαν O. — 22. διαιρ...με
 N ξιν l. — 22—35. horum versuum pars maior exstat in
 frgm. a Neap. design. — 26. τ in ἔστιν l. — 28. ρ in
 ὑπερέχοντα l. — 32. ο in ὑπό O. — 33. οτιξ- N οτιζω- O l. —
 35. [ρτ] l. μεν...αν.οις N με.....ς O γοσαν[τ] legitur in
 frgm. in marg. des. — συντρεφόμενα ἑαυτοῖς edd. —

ον ἴ[ππο]ις καὶ κ[υ]σὶν καὶ τοῖς
ὁμοίοις, ἄνθρωπον δὲ τὸ τηλι-
κούτῳ διαφέρουν καὶ συμφυ-
λότατον αὐτῷ, διότι κεκόσ-
[μῃται]...

Col. XVI.νται χρ[ου]-
σθεῖς[η]ς [ὑπ]ερηφανίας. — καὶ φ[ο]-
βεῖ[σθαί] τ[ῇ]ν ὑπὸ πλειόνων [αὐ]-
τοῦ μειζόνων καθυπερηφ[α]-
5 νίαν δικαιοτά[τ]α γενησομέ-
νην, καὶ μ[ὴ]ποθ' οὓς ὑπερορᾷ
τις ἐ[πὶ τ]οῦ[του]ς αὐτὸν ἢ τύχη
ποιήσῃ [καταφε]ύγειν, ὃ γέγονε
πολλάκις ἢ[δ]η καὶ πόλεσι
10 καὶ ἀνθρώποις, οὓς εἰ μὲν ὁ-
μοίους εὐρίσκει, περιορᾷτ' ἂν
εὐλόγως, εἰ δὲ μετρίους, ὑπὸ
τῆς ἐκείνων εὐγνωμοσύνης
μᾶλλον ἁμαρτάνων ἐξελέγ-
15 χοιτ' ἂν. — ἐννοε[ῖν] δ', [ὅτι] καὶ εἰς
μωρίαν ἐν[ί]οτε τὸ νόσημα
περι[ί]στησιν [ἢ] μανίαν, εἰ μὴ
τὰ Ξέρξου τῶν θυεῖν οὐκ ἔχε-
ται ἢ θάτέρου, τὸ ξευγνύει[ν τ]ὸν

36. ονι.....αι N ιση 1. — 38. μ 1. — 39. κεκόσ|μῃται S. —
XVI, 1. cf. adn. p. 3. — νταιχε N νταιχε O νταιχε 1. χρονισθείσης
ὑπερηφανίας S. — 2. σθεῖς σ...ε N σθεῖς....ε O σθε....ε 1. —
3. [α] 1. αὐτοῦ S. αὐτοῦ U. [α legi. — 6. κα...π N καμ.π O 1. —
7. τισ....ου N τισε....ο O [τ] 1. εἰστούντους edd. ἐπί Cb. —
8. σημ....ν N 1. ὑκοφεύγειν S. καταφεύγειν Cb. coll. XX, 28. —
10. x 1. — 15. εννο N εννοε O. — 18. ΞΕΙΟΥ N ξειξου O
ξε.ξου 1. Ξέρξου Sp. θυ...ν N θυειν O dis. 1. —

20 Ἑλλήσποντον καὶ καθιέναι
 πέδας εἰς τὴν θάλατταν καὶ
 τᾶλλα ποιεῖν ἃ περὶ αὐτοῦ λέ-
 γουσιν· ἢ τὸ θεοὺς ἐξ ἀνθρώ-
 πων [ἐ]αυτοὺς γεγονέναι δο-
 25 κεῖν καὶ τᾶλλ' ὅσα γίνεται πε-
 ρὶ τούτοις ἀνέδην ὑπερηφανοῦν-
 τας. — Τοσαῦτα μὲν οὖν ἱκα-
 νὰ καὶ περὶ τούτων ἐπειπεῖν·
 ὁ δ' ἀνθάδης λεγόμενος ἔοι-
 30 κε μὲν εἶναι μεικτός ἐξ οἰήσε-
 ως καὶ ὑπερηφανίας καὶ ὑπερ-
 οψίας, μετέχων δὲ καὶ πολ-
 λῆς εἰκαιότητος. Τοιοῦτο[ς]
 γὰρ ἔστιν, φησὶν ὁ Ἀρίστων, ο[ἱ]-
 35 ος ἐν τῇ μάκ<τ>ραι θερμ[ὸ]ν [ἢ ψυ-
 χρὸν αἰτεῖν μ[ὴ π]ροανακρ[ί]ν[ας]
 τὸν συμβεβηκότ', εἰ κἀκεῖ-
 [ν]ω συναρέσκει, καὶ — — —

Col. XVII. παῖδα πριάμενος μηδὲ το[ῦνο-
 μ]α προσερωτῆσαι μήτ' αὐ[τὸς]
 θέσθαι, καλεῖν δὲ παῖδα [καὶ
 μηθὲν ἄλλο, καὶ τὸν συναλεί-

20. τ Ο ι in fine versus l. — 21. δ in πέδας O. —
 24. αὐτοὺς Sp. αὐτούς S. — 32. μετέχειν concinnitas sermonis
 videtur requirere, sed cf. XVII, 24 — καιπ- N καιποα O. — 34. ο
 in fine vers. l. — 35. μακραιθερ- N μακραιθερ..ν- O μακ-
 ρα.θερμ- l. corr. S. — 36. ροαναι N ροανακι O ροανακρι.ας
 l. — 37. εἰ κἀκεῖνος ταὐτὸ θέλει U. εἰ κἀκεῖνῳ οὕτω δοκεῖ Cb. —
 XVII, 1. cf. adn. p. 3. — suppl. Sp. μήτε pro μηδέ S. —
 2. μητα N μηταν O αὐτῶι Sp. αὐτός S. — 3. [x] l. —

- 5 ψαντα μὴ ἀντισυναλείφειν·
καὶ ξενισθεῖς μ[ὴ] ἀντιξενίσαι·
καὶ θύραν ἄλλοτρίαν κό[π]των,
ἐπερωτήσαντος, τίς ἐστιν, μη-
δὲν ἀποκρίνεσθαι, μέχρι ἂν
10 ἐξέλθῃ· καὶ ἄρ[ρ]ωστοῦντ' αὐ-
τὸν ἐπισκεπτομένου φίλου
μὴ λέγειν πῶς ἔχ[ει], μηδ' αὐ-
τὸς ἐπι[σ]κεπτόμ[ενός] τινα τοι-
οὔτῳ τι προσεπ[ερ]ωτ[ῆσ]α[ι]· καὶ
15 γρά[φ]ων ἐπιστολὴν τὸ χαίρειν
μὴ προσγράψαι μηδ' ἐρρωσθαι
τελευταῖον. Ὁ δ' αὐθέκαστος
οὐ πάνυ μὲν εἰ[καῖ]ός ἐ[στ]ιν οὐ-
δ' ἄλογος [ῶ]σπερ ὁ [α]ὐθάδης, δι'
20 οἷησιν δὲ τοῦ μόνος φρονεῖν
ἰδιογνωμονῶν καὶ πειθόμε-

7. κο. .ων N κο. τονι O κο. των l. — 8. ἐπερωτώμενος Sp.
-μη l. — 10. ι in ἐξέλθῃ l. suppl. S. — 12—16. litterae ει
(12) κει (13) τιπο (14) ωνεπι (15) γρα (16) exstant in frgm.
in marg. design. — 12. χ l. ἔχει S. ἔχεις C. et Sp. — 13. τ in
τινα O l. suppl. C. — 14. [σ] l. ω O l. suppl. C. — 16. μηδε-
ρ. ωσθα. N μησουρωσθαι O. — 18. ε. . . .ος N ει. . . .ος l. suppl.
C. τ] l. — 19—22. litterae ο (19) ετ (20) μο (21) ας (22) ex-
stant in frgm. in marg. design. — 19. σ. σπερ. .ν N . . σπερο. .
O φ servat frgm. — 20. δ. . ουμένος N δ. . ουμονος O δ. . ου-
μονος l. ετ servat frgm. —

8. ἐπερωτήσαντος sc. illo, qui intus est. — 15. cf. Theophr.
char. ὑπερφανίας XXIV, 13 καὶ ἐπιστέλλων μὴ γράφειν, ὅτι „χα-
ρίζοιο ἂν μοι“, ἀλλ' ὅτι „βούλομαι γενέσθαι“, καὶ „ἀπέσταλκα πρὸς
σὲ ληψόμενος“, καὶ „ὅπως ἄλλως μὴ ἔσται“, καὶ „τὴν ταχίστην“. —
20 sq. cf. Plut. rei publ. ger. praec. 808 D ἡ δ' αὐθάδεια, φησὶν
ὁ Πλάτων, ἐρημία σύννοικος.

νος ἐν ἅπασιν κατορθώ[σ]ειν,
 ἁμαρτήσεσθαι δ', ἂν ἐτέρου κρι-
 σει προσχρήσῃται, μετέχων
 25 δὲ καὶ ὑπερηφανίας· οἷος μη-
 δὲνὶ προσαναθέμενος ἀπο-
 δημεῖν, ἀγοράζειν, πωλεῖν, ἀρ-
 χὴν μετιέναι, τᾶλλα συντε-
 λεῖν· καὶν προσερωτήσῃ τις, [τί
 30 μέλλει ποιεῖν· „οἶδ' ἐγώ“ λέγειν·
 καὶν μέμφηται τις, [ὑ]πομειδι-
 ῶν· „Ἐμὲ σύ;“ καὶ παρακληθεὶς ἐ-
 πὶ συνεδρείαν βουλευομέν[ωι
 μὴ βούλεσθαι τὸ δοκοῦν εἰπεῖν,
 35 εἰ μὴ τοῦτο μέλ[λ]ει πράττειν·
 καὶ πάντ', ἐν ὅσοις ἀποτέτευχε,

Col. XVIII. πραττε.....

τελεῖν καὶ [μὴ] ἐπι[τ]εθυμη-
 κέναι γενέσθαι φάσκειν· καὶ
 μὴ δυσωπεῖσθαι τοῦνομα κα-
 5 λούμενος ὡς αὐθέκαστος, [ἄ]λ-
 λὰ καὶ ἔτι παιδάρια λέγειν [εἴ-
 ναι τοὺς ὡς παιδαγωγοῖς ἄλ-

22. θω- N θο. ειν O l. κ O l — 23—24. litterae δαι (23)
 αιμ (24) exstant in frgm. in marg. des. — 23. τ in ἐτέρου
 O l. — 24. τ l. — 29. τησητισο N dis. 1 τισ- O τις, τί S. τις,
 ὁ Sp. — 30. ε.ω N γ O l. — 31. τισ....ειδι Nτολιειδ O
 πομειδ l. suppl. Cb. — 33. μενο. ap. l. βουλευόμενος C. βου-
 λευομένοις edd. — 35. τομελ...περ N το.....περ O τομ...ειπερ
 l. — 36. τ in παντ' O. — XVIII, 1. cf. adn. p. 3. — πραττε
 N. — in O et in pap. nihil legitur. S. haec temere cum
 col. antecedente coniunxit scribens: καὶ πάντ', ἐν ὅσοις ἀπο-
 τέτευχε πράττων, μὴ βεβουλῆσθαι ἀποτελεῖν. — 2. ι et η] l. —

λοις προσανατιθεμένους·
καὶ μόνος ἔχειν πῶγωνα καὶ
10 πολιάς· καὶ ζῆν δυνήσεσθαι
γενόμενος ἐν ἐρημίαι. Τού-
> του δ' ἔτι χείρων ἐστὶν ὁ παν-
τειδῆμων ἀναπεπεικῶς ἐ-
αυτό[ν], ὅτι π[ά]ντα γινώσκε[ι], τὰ
15 μὲν μαθὼ[ν] παρὰ τῶν μάλι-
στ' ἐπ[ι]σταμένων, τὰ δ' ἰδὼν
ποιοῦντας μόνον, τὰ δ' αὐτὸς
ἐπινοήσας ἀφ' [α]ὐτοῦ· κἄστι τοι-
οῦτος οὐ μ[ό]νον οἶον Ἴππιαν
20 τὸν Ἡλεῖον [ί]στ[ο]ρεῖ Πλάτων,
ὅσα περὶ τὸ [σῶμ'] εἶχεν, αὐτῷ
πεποιηκέναι λέγειν, ἀλλὰ
καὶ κατασκ[εψάξε]ιν οἰκίαν καὶ
πλοῖον δι' αὐτοῦ καὶ χωρὶς
25 ἀρχιτέκτονος· καὶ γράφειν
συνθήκας ἐαυτῷ δεομένας

14. *αντ. .ο Ν αυτο- Ο κε.γα Ν κετα Ο.* — 15. [ν] l. —
16. *σ.ε ap. τ l. -δ.ν Ν ω Ο.* — 17—20. litterae *ον* (17) *αφ[α]*
(18) *νο* (19) *στ* (20) in fragmento servantur a Neap. designato,
sed falso loco inserto. — 17. *μ l. ον*, quod legitur in frag-
mento, non v. 19., sed hic inserendum erat. — 18. *ασ...ν ap.*
αφ[α] in fragmento exstat. *ἀφ' αὐτοῦ* optime iam Sp. conie-
cerat. — 19. *μ...ν Ο l. μονον Ν* sed *ον* a Neap. falso hic
insertum. v. ad v. 17. inserendum erat *νο* ex tertia linea frag-
menti. — 20. *ηλειονφονερεi Ν ηλεισ....ρεi Ο* de errore Neapoli-
tanicorum cf. praef. inserendum erat *στ* ex fragmento. *ιστορεῖ*
coniecerat U. — 21. *ρ* in *περι l. σῶμ'* Sp. *μ l.* — 23. *κατασκ[ε]*
Ν alterum [ε] l. suppl. C. —

20. Platon. Hipp. II, p. 368 C.: ἐφησθα δὲ ἀφικέσθαι ποτὲ
εἰς Ὀλυμπίαν ἃ εἶχες περὶ τὸ σῶμα ἀπαντα αὐτοῦ ἔργα
ἔχων κτλ. — 23. *κατασκευάζειν* supplementum *οἷος* ex. v. 19.

ἐμπειρίας νομικῆς· καὶ δούλους
ιδίους ιατ[ρξ]ύ[ειν], μὴ μόνον ἐ-
αυτόν, ἐπιχειρεῖν δὲ καὶ ἄλ-
30 λους· καὶ φυτεύειν καὶ φορτί-
ζεσθαι τὰ μάλισθ' ὑπὸ τῶν τε-
χνι[τι]κωτάτων κατορθούμε-
να· καὶ ναυαγῶν ἐν ἅπασι μ[η-
δ' οὔ]τω παύεσθαι τῆς ἀ[πο]πλη-
35 ξι[αζ]· οἷος δὲ καὶ [τῶ]ν μαθημά-
των ἀντιποιούμενο[ς πά]ν-
των [ἀσχ]ημονεῖν· καὶ το[ύς κα-
ταγελῶντας ἀπείρους λέγει[ν]

Col. XIX.ο]ύκ ἂν δι.

δων ἐπιτρέπειν. Τῷ μὲν
> οὖν ἀνθάδει τὰ τ' ἐκ τῆς οἰήσε-
ως καὶ τῆς ὑπε[ρ]ηφανίας καὶ ὑ-
5 περοψίας, εἰ μὴ καὶ τῆς ἀλαζο-
νείας, δυσχερῇ παρακολουθεῖ
καὶ ἰδίως τὰ ἐκ τῆς εἰκαιότη-
τος καὶ τὰ διὰ τῆς ὀργῆς τούτων
οἷς οὔτω προσφέρεται, καὶ τὸ
10 τυγχάνειν ὁμοίων ἥ, μὴδὲ βου-
λομένων εἰς ὁτιδήποτε κοι-
νώημα συνκαταβαίνειν,
δυσχρηστεῖσθαι, καὶ τὸ περὶ

28. ιατ.μ ap. ξ]υ[ξ] l. ιατρεύειν C. — 31 τεχνικωτάτων
ed. — 34. suppl. C. — 35. [τ] l. — 36. μεν- ap. ο et γ l. —
36 et 37. suppl. C. — XIX, 1. cf. adn. p. 3. — υκανδι N κα.ιδ
O κα.ιδι l. — 2. δων N .ων O ΛΩ l. — 8. του.ων N τ O l. —
11. ποτς N ποτεναι O ποτερηι l. — 12. βαινων N βαινειν O l. —

54

μαινομένου πάντας φέρεσ-
 15 θαι καὶ καθαιρεῖν, διότι τὴν
 κακίαν ἔχειν αὐτὸν ὑπονοοῦ-
 σιν. Τῷ δ' αὐθενάστῳ τὰ τε
 > παρὰ τὰς ἀτοπίας, ἐξ ὧν μέμει-
 κται, καὶ τὸ μόνον ἀφραίνειν,
 20 ὅτι μόνος οἶεται περὶ πάν-
 των φρονεῖν· διὸ καὶ τοῖς
 πλείστοις ἀπο[τ]υγχάνειν, καὶ
 ἐπιχαίρεσθαι μετὰ καταγέ-
 λωτος ὑπὸ πάντων, κα[ὶ] μ[η]-
 25 δὲ βοηθεῖσθαι, καὶ μηδὲ τῶν
 σοφῶν ἀναμαρτήτων εἶναι
 λεγόντων μηδ' ἀπροσδέχ-
 των συμβουλίας, τοῦτον ὑπὲρ
 αὐτοὺς νομίζοντα φρονεῖν
 30 ἐξ ἀνάγκης κακοδαιμονεῖν·
 ληρεῖν δὲ καί, διότι τὴν κοι-
 νῶς σύνεσιν οἶεται περιπε-
 ποιῆσθαι τὰ τῶν ἰδίας ἐμπει-
 ρίας ἐχόντων, καὶ μεταμεμε-
 35 λῆσθ[α]ι πολλῶν ἐξ ἀνάγκης
 ἐγκυρεῖν, καὶ λαιδορίας καρποῦ-
 σθαι καὶ προσκ. ρων

15. καθαιρεῖν ed. καθαίρειν Sp. — 17. τα.ε N τατε
 19. ΑΦΡΟΝΕΙΝ N ἀφραίνειν dis. O l. edd. — 22. .υγχανε
 et dis. χ l. — 24. τωνκ- N τωνκα.μ- l. — 25. δεβο. .θ N δε
 O δεβοιηθ dis. l. — 27. δ in μηδ' l. -δει N l. δθη
 29. ΖΟΝ-Α N δονκα O ζοντα l. — 32. νωσ.υν N .ωσ
 .ωσσον l. τα.π N l. τασπ O. post κοινῶς excidisse credi
 <λεγομένην> vel <ὑπάρχουσιν>. — 35. λισθ.ι N vacat in C
 pap. ν in πολλῶν N ανα.κησ N αναικ O α.αγκι l. —
 initio versus O l. — προσκαλεῖσθαι ληρῶν C. —

Col. XX.

φασθ[αι..... ἄν]θρωπ[ον ὁμοί-
ων ἀνθρώπων οὐκ ἔ]χειν χρεί-
αν. Ὁ δὲ παντειδ[ή]μων ἅμα
> τοῖς εἰρημένοις πᾶσι καὶ μαρ-
5 γιτομανῆς ἐστίν, εἰ καὶ τὸν
ὄντως πολυμαθέστατον προσ-
αγορευόμενον οἶται πάντα
δύνασθαι γινώσκειν καὶ ποι-
εῖν οὐχ οἷον ἑαυτόν, ὅς ἐνίοτε
10 οὐδέν τι φωρᾶται κατέχων
καὶ οὐ συνορῶν, ὅτι πολλὰ δεῖ-
ται τριβῆς, ἂν καὶ ἀπὸ τῆς αὐ-
τῆς γίνηται μεθόδου, καθά-
περ τὰ τῆς ποιητικῆς μέρη, καὶ
15 διότι περὶ τοὺς πολυμαθεῖς
ὁσμάι μόνον εἰσὶ πολλῶν, οὐ
κατοχαί, καὶ τὰποτεύγματα
περίεστιν τῶν παιδευμά-
των, οὐ τὰ κατορθώματα, καὶ
20 πάνθ' ὅσα τοῖς τοιούτοις συμ-
βαίνειν ἀνελοριζόμεθα· καὶ
διότι πολλὰ γινώσκειν, ὧν
Ἱππ[ί]α[ς] ἐκανχᾶτο, καὶ τὸ πα-

XX, 1. cf. adn. p. 3. — φασθ.....θρῶπ N -ασθ- O
φασθ et hastam lit. α l. ἀποφάσθαι τὸν ἄ. ἄλλων ἀνθρώπων
δεῖν ἔ. χρ. S — 5. γ.τομαν.ς N γετεμανις O γιτομανις l. —
9. ενιοις N εν...ε O ενιοτε l. — 17. χ in κατοχαί O. — 23.ε
N ...ια.ς O ι...α.ε l. ὡς ὁ Ἱππίας U. cf. col. 18, 19 et adn. —

4. μαργιτομανῆς· vulgo stolidos homines Margitas appellatos
esse testatur Harpocrat. s. v.: ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω
διὰ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον μαργίτην. cf. etiam Philod.
Rhet. I, p. 207, 13.

- ραπλήσιον πᾶν γένος ὀνει-
 25 δη μᾶλλον ἔστιν ἥπερ ἐγκώ-
 μια· καὶ — τί γὰρ δεῖ τᾶλλα πε-
 ρὶ ληρούντων λέγειν; — ὥς, ὅταν
 ἀτυχήσωσι, φωρῶνται κατα-
 φεύγοντες ἐπὶ τοὺς τυχόν-
 30 τας καὶ τῶν ἐ[λ]αχίστων ἐλάτ-
 τους αὐτοὺς εἶναι προσομο-
 λογοῦσιν. Ὁ μὲν οὖν ὑπερή-
 φανος καὶ ὑπερόπτης ἐστίν, ὁ
 δ' ὑπερό[π]της οὐ πάν[τ]ως καὶ ὑ-
 35 πε[ρ]ηφανεῖ καὶ ἀπα[ν]τα διὰ τὸ
χηρ[...ῆ]στιν ὅτε τα
εἶνα[ι]· πέφυκε δ' οὐ

Col. XXI.

- . . . [τὸν μὲν σεμ-
 νὸ]ν ἐπαινο[ῦντες] ὥς ἀξίαν
 ἔχοντα μετὰ τινος ἀνστηρί-
 ας, τὸν δὲ σεμνοκόπον καὶ τό-
 τε καὶ νῦν πάντως ψέγοντες
 5 ὥς ἐπιφάσκοντα τὸν εἰρη-
 μένον καὶ προσποιούμενον
 εἶναι τοιοῦτον ἐν τοῖς ὅχλοις
 καὶ διὰ τῶν λόγων (ὃν σεμνο-
 μυθεῖν ἔλεγον) καὶ [τῶ]ι σχή-
 10 ματι τοῦ προσώπου καὶ τῶν
 ὁμμάτων καὶ περιβολῇ καὶ

24. .απλη..ον ap. -ρ, σι l. — 25. σ l. — 29. γ in φεύγον-
 τες O. — 34. initio .v N αυ O. — 36.ηρ.στινοτετα
 Nχηρ.στινοτετα l. — post litteram ρ vestigia litterae
 α vel λ in pap. legisse mihi videor. — XXI, 1. cf. adn. p. 3. —
 suppl S. ω l. — 2. ι l. σεμνόκοπον prop. Cb. coll. Athen. p. 447 c. —
 9. μν.σιν N ϥ l. σεμνομυθεύειν S. χ in σχήματι O. —

κινήσει καὶ ταῖς κατὰ τὸν βί-
 > ον ἐνεργείαις. Καὶ βρενθύε-
 σθαι δὲ καὶ βρενθυόμενον
 15 ὠνόμαζον καὶ ἔτι νῦν ὀνο-
 μάξουσιν (εἴτ' ἀπὸ τοῦ παρα-
 δεδομένου θυμιάματος ἢ
 μύρου τῶν [θ]εῶν βρένθους,
 ὡς-καθ' ἡμᾶς καὶ μίνθωνος ἀ-
 20 πὸ τῆς μίνθης, εἴτ' ἀφ' ὅτουδὴ-
 ποτε) τὸν ἀπὸ τῆς εἰρημένης
 διαθέσεως κατεμβλέπον-
 τα παῖσιν καὶ παρεμβλέποντα
 καὶ τῇ κεφαλῇ κατασείον-
 25 τα καὶ κατασμικρίζοντα
 τοὺς ἀπαντῶντας ἢ τοὺς ὧν
 ἄν τις μνημονεύσῃ, καὶ
 ὧσι τῶν μεγάλων εἶναι δο-
 κούντων, μετὰ διασυρμού
 30 καὶ μόλις πού βραχείας ἀπο-
 κρίσεως ὑπεροχὴν ἰδὲαν ἐμ-
 φαινούσης, ἄλλου δ' οὐδενὸς
 ἀριθμὸν ἐμποιοῦση[ς]. οἷ-
 35 ον ὁ Ἀριστοφάνης. „ῥ[τ]ῖ βρενθύ-

18. θεῶν edd. *Λυδῶν* Fritzsche ad Lucian. III, 1 p. 222 coll. Poll. VI, 104. — 19. μίνθωνας S. — 21. σ in fine versus l. — 25. *ζμικρ.* ap. l. — 31. *εν Ν εαι Ο εμ* l. — 33. *αρ...ν* ap. *αρισ...ν* dis. 1 *αρ...μον* l. *εμποιουσιν Ν εμνοιουσι.* Ο *σινε.οι* dis. 1 *ση-* l. — 34. *νησ...β Ν νησιονβ Ο νησο.ιβ* l. *ῶτι* S.

16 sq. cf. Eustathius ad Iliad. VIII, 14 τὸ βρένθος ἐπὶ ὑπερηφανίας παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐξ οὗ τὸ βρένθειον, μύρον τι ἐκεῖνο περιαδόμενον. cf. etiam Berlin. Klassikertexte V, 2 Sappho 2, 19 βρενθείῳ β[ασιληί]ωι. — 34. Arist. nub. 362.

35 εἰ τ'] ἐν [τ]αῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷ-
φ]θαλμῷ παραβάλλεις“ ἐκω-
μῶι]δει. [Ο] δ' εἴρων ὥς ἐπὶ τὸ
πλ]εῖστον ἀλαζόνοτος εἶδος...

Col. XXII. ... δ]ιανοεῖ .. ρσ.....

ον, ἀλ]λὰ καὶ τὰναυ[τι]α μᾶλ-
λον, ὥστ' ἐπαινεῖν ὃν ψέγει[ι, τ]α-
πεινοῦν δὲ καὶ ψέγειν ἑαυτ[ό]ν
5 τε καὶ τοὺς οἷός ἐστιν εἰωθ[έ]ναι
πρὸς ὃνδῆποτε χρόνον με-
τὰ παρεμφάσεως ὧν βούλεται.
συνεπινοεῖται δ' αὐτῷ κα[ὶ]
δειν[ό]της ἐν τῷ [πλ]ᾶσμα[τι]
10 καὶ πιθανότης, ἔσ[τι]ν δὲ τ[οι]-
οῦτος οἷος τὰ πολ[λὰ] μωκᾶ[σ]-
θαι καὶ μορφάζειν καὶ μειδ[ι]-
ᾶν καὶ ὑπανίστασ[θ]αί τισιν
ἐπιστᾶσιν ἄφνωι μ[ε]τ' ἀναπ[η]-
15 δήσεως καὶ ἀποκαλύψεω[ς].
καὶ μέχρῃ πολλ[οῦ] σὺν[ν]ῶν ἐ[ν]λί-
οις σιωπᾶν· καὶ ἐπαινῇ τις

XXII, 1. supra v. 1 pauca litterarum vestigia l. ... ιανοεῖ
ap. l. ρσ l. ᾶ νοεῖ S. ὁ δ' εἴρων ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀλάζονος
εἶδος οὐχ ᾶ νοεῖ λέγοντος ἀλλὰ κτλ. H. at inter singulas co-
lumnas complures versus desunt. v. adn. p. 3. — 3. α l. —
4. πεινοῦν O. τ l. — 5. αἱ l. — 6. ε l. — 7. ετ l. — 8. ν, ι l. —
9. τωι...μα.. ap. τωι...σματος. legisse mihi videor. ἐν τῷ
σχήματι S. H. ψέγματι U. — 11. α l. — 12. κ l. μει. N μειδ
O l. — 13. α.κ N ανκ O ν l. — 16. ρ, ν l. — 17. ι adscr.
et ι l. επ v. 17 et τι v. 18 leguntur in marg. dis. 1. —

37. cf. Arist. Ethic. Nic. p. 1108 a 19 sq. et 1127 a 13 sq.
Divis. Aristot. ed. Mutschmann p. 58. — XXII, 3. ὥστ' ἐπαινεῖν
ὃν ψέγει cf. Theophr. I, 4 καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπέθετο λάθρα.

- αὐτὸν ἢ κελεύει[ι] τι λέγει[ν]
 ἢ μνημονευθήσεσθαι φῶσι[ν]
 20 αὐτόν, ἐπιφωνεῖν· „ἐγὼ γὰρ
 οἶδα τί πλ[ήν γε] τούτου ὅτι [οὐ-
 δὲν οἶδα;“ καὶ „τίς γὰρ [ἡ]μῶν λό-
 γος;“ καὶ „εἰ δὴ τις ἡμ[ῶ]ν ἔστα[ι
 μ]νεῖα“· καὶ πολὺς [εἶ]ναι τ[ῶι].
 25 „μακάριοι τ[ῆ]ς φύσεως οἱ μ[έν]
 τινες ἢ τῆς δυνάμεως ἢ τ[ῆ]ς
 τύχης“· καὶ μὴ ψιλῶς ὀνομά-
 ζειν, ἀλλὰ „Φαῖδρος ὁ καλός“
 καὶ „Ανσίας ὁ σοφός“ καὶ ῥήμα-
 30 τ’ ἄ[μ]φίβολα τιθέναι, χρ[ηστόν,
 ἡδύν, ἀφελῆ, γενναῖον, ἀν[δρεῖ]-
 ον· καὶ παρεπιδείκνυσθ[αι]
 μὲν ὡς σοφά, προσάπτειν [δ’ ἐ-
 τέροι]ς, ὡς Ἀσπασίαι καὶ [Ἰσχο-

18. ΚΕΛΕΥΕΙ N ε l. — 19. [ν l. — 21. π....τ N λ ο
 παρὲξ S. πλέον C. πλήν Cb. v. infra ad locum. — 24. .ησια N
 .γσια O .ΝΕΙΑ l. μνεῖα S. πολνε...ναι N πολν...ναι l. πολὺν
 εἶναι edd. — 25. / \KAPI...C4...C6COI N -A. AKAPICI.....
 6)COA O MAKAPIOIΓ...Φ\...COIΛ. l. τῶι | μακαρίζειν, τῆς
 φύσεως οἷοι τινες S. — 28. σ in καλός l. — 30. [μ] l. —
 30. suppl. C. χρουσοῦν Cb. — 31. suppl. S. — 32. suppl. Cb. —
 34.ὡς N -σως l. δ’ ἄλλοις τισίν S. δ’ ἄλλοις U δὲ· ἐτέ-
 ροις H. ι adscr. in Ἀσπασίαι l. — Ἰσχομάχῳ Cobet, orat. de
 arte interpretandi etc. Lugduni 1847. —

20. cf. Diog. L. II, 32 καὶ εἰδέναι μὲν μηδὲν πλὴν αὐτὸ
 τοῦτο Cic. acad. I, 16 Plat. apol. p. 21 D. — 30. S. confert:
 Plat. Phaedr. 266 E: τὸν χρῆστος λέγεις Θεόδωρον; Gorg. 491 E:
 ὡς ἡδὺς εἶ 473 D: ὁ γενναῖε Πῶλε 494 D: ἀνδρεῖος γὰρ εἶ.
 vocis ἀφελῆς nullum exemplum ex Platone suppetit. — 34. cf.
 Phil. π. οἶκον. ed. Jensen col. V, 14 sq., quae pertinent ad Xen
 oec. VII sq.

35 μ]έχῳι Σωκράτη[ς]· καὶ πρὸ[ς]
το]ύς ἐκ τῶν ἀρχαιρεσι[ῶν ἀ-
πολυομένους· „ἐδοκιμ[άσθη

Col. XXIII. . . . θεων

μοι· πάντα γὰρ δεινὸς σὺ κα-
τεργάσασθαι“· κἄν συνέλθῃ,
τὸν καταπλητιτόμενον ἐμ-

5 φαίνειν τό τε εἶδος καὶ τὴν ἀξι-
αν καὶ τὸν λόγον καὶ πρὸς τοὺς
συνκαθημένους θαυμάζον-
τα, καὶ προ[σ]καλούμενος εἰ[ς] κοι-
νολογί[α]ν [φ]οβεῖσθαι καὶ τᾶλά-

10 χιστα φάσκειν ἄπορα καταφαί-
νεσθ' ἐαυτῷ καὶ διαγελάσαν-
τος „ὁρθῶς μου καταφρονεῖς
τηλικ[ο]ῦτος ὢν· καὶ γὰρ αὐ-
τὸς ἐμαυτοῦ“· καὶ „νέος ὥφελον

15 εἶναι καὶ μὴ γέ[ρω]ν, ἵν' ἐμαν-
τὸν ὑπέτάξῃ σοι“· κἄν, τῶν συν-
παρόντων [ν· ὅτι]υδῆποτ' εἰ[πό]ν-
τος ἐκδήλως, ἐκεῖνος εἶπη

35. α l. — 36. ἀρχαι..ει- N ἀρχαιρεσ- O -σι- l. — 36, 37. suppl. S. pergit U.: ἂν εἰ σὲ ἤρῃσαντο Cb.: εἰ σὲ εἴλοντο. — XXIII, 1. cf. adn. p. 3. — θεων N praeterea pauca litterarum vestigia l. — 2. μοι N μ..ιαντα O μ..παντα l. σνι.α N σνκα O σνχα l. σὺ εἰ ἀπεργάσασθαι S. U. σὺγ' ἀπ. H. — 3. initio π N τ O l. αὐτόν edd. — 9. βε.σ N l. ι O. — 11. ΚΑΙΚΑΔΙΑ pap. — 9—22. litterae ν, σκ, ντο, ρσμ, ντο, αντο, αιμ, ταξ, ω, ηλ, να, ε, η, δν exstant in frgm. dis. 1. — 14. .εος N ν O. — 15. γε... ν N γε..γιν O ν l. γέρων, ἵν Cobet. l. l. — 17. ν l. τῶν συνπαρόντων του ὀτιδῆποτ' edd. ποτε... N ποτετ...ν O ποτεμ.ν l. suppl. S. —

τοιοῦτον „δ[ι]ὰ τί λέγεις“, ἐπιφω-
 20 νεῖν τὰ[ς] χ[ε]ῖ[ρ]ας ἀνατείνοντας „ὥς
 τ]αχὺ συνῆκας, ἀλλ’ ἀφνῆς
 ἐγὼ καὶ βραδὺς καὶ δυσαίσθητος“·
 καὶ προσέχειν μὲν διαλεγο-
 μένῳ καὶ ἐνχάσκειν, εἰθ’ ὅ-
 25 ποκιναιδεῖν καὶ διανεύειν
 ἄλλοις, ποτὲ δ’ ἀνακαγγάζειν·
 οἷος δὲ καὶ πρὸς οὓς ἔτυχεν ὁ-
 μιλῶν· „διασαφεῖτέ μοι τὰς ἐ-
 μὰς ἀγραμματοσίας καὶ τὰς ἄλ-
 30 λας] ἀστοχίας ὑμεῖς, ὦ φίλοι, καὶ
 μὴ] περιορᾶτ’ ἀσχημονοῦν-
 τά“· καὶ „οὐ διηγ[ή]σεσθε] μοι τὰς
 τοῦ] δαῖνος ἐνήμερίας, ἵνα χαλ-
 ρω], καὶ ἄρα δυνατὸς ὦι, μιμῶ-
 35 μαί;“ καὶ τί δε[ῖ] τ]ὰ πλείω λέγειν;
 ἅπαν[τα] γ]ὰρ τ[ὰ] Σωκρατικά
 μνημονεύμα[τα] [συλ]λέ[γ]ων

19. ο l. ι in ἐπι l. — 21. ἀλλόαφ. .ς N ιη l. — 22. βραχυς
 N at χ a viris doctis in dis. falso illatum ex frgm. in marg.
 design. v. ad v. 9 sq. δ l. βραδὺς iam S. scripsit. — 24. ε.σν N
 θ O ι l. — 25. prius δ l. — 26. ἀλλ. .ς N οι O κακάζειν
 ap. χ pro x l. — 27. αἰ in fr. l. — 28—37. horum versuum
 pars magna legitur in frgm. a Neap. designato, nunc magnam
 partem deleteo. — 28. μιλέων N μιλ. . . O ε per errorem a
 Lentario scriptum, qui legerat μιλς et in fr. in marg. des.
 ον — ὀμιλεῖν S. U. ὀμιλέων H. — 30. α.τοχια N σ l. —
 31. περιορᾶτε edd., sed ε a Lentario falso illatum v. s. v. 28
 αἰ S. — 32. διηγῆσεσθε C. — 33. συ.τειας N -λειτας O συη
 fr. dis. 1 ενη et μερίας in pap. l. χαι ap. l. χαίρω C. -καὶ ἐγὼ
 edd. — 34. καν N litterae x vestigia l. ἐάν edd. ως N ὦ l. —
 35. κοιτιδερ.α N. — 36. .αντ.σαιτ σωκρατηκα N .αν. .σαρτ
 fr. dis. 1 .ανι. γα. .σωκρατικά l. — 37. -λε.ων N με.ων O et
 dis. -ωι l. —

Col. XXIV.

>.....[ὅμοι-
 οι] δ' εὐτε[λιστῆς ἢ ἐξευτελισ-
 τῆς καὶ οὐδενωτῆς ἢ ἐξου-
 δενωτῆς κα[ὶ] ἐπὶ ταὐτὸ φέ-
 ρονται, διαφέρ[ο]ντες ἀνέσει
 5 καὶ ἐπιτάσει [δι]αβολῆς τοῦ
 πλησίον· ὁ μὲν γὰρ ἐξευτε-
 λιστῆς ἀπὸν[τ]ων τινὰ φανλό-
 τερον δὴ δοκεῖν παρίσθησιν, ὁ
 δ' ἐξουδενωτῆς ἴσον τῷ μη-
 10 δενί· λ[οι]πὸν ἔστιν μὲν ὅτε τοι-
 οῦτοί τινές εἰσιν ὑπεροχὴν
 ἐμφαίνοντες ἰδίαν ἢ τῶν
 οὓς ἀποσεμνύνουσιν, ἔστιν
 δ' ὅτε κατατρέχοντες μόνον
 15 ἐνίῳν, ὥστε τοὺς προτέρους
 καὶ ὑπερηφάνους εἶναι· διὸ
 καὶ δῆ[λον] ὅτι φησὶν ἐπακο-
 λουθε[ῖ]ν αὐτοῖς τὰ [δι'] ἐκείνην
 ἄτοπα καὶ περιττότερόν τι
 20 τῇ διαβλητικ[ῇ] καὶ βασκαν-

XXIV, 1. paragraphi vestigia l. παρόμοιοι edd. δευτ ap.
 δευτε l. suppl. C. — 4. εἰ.ιτες N ρ et γ l. — 5. εἰ...α N
 διαβολῆς edd. — 7. ολ...ι N ολι...ι O ο...ων l. ἀπολείπων N.
 ἀπολέπων H. — 8. ν in δοκεῖν suprascr. N. — 9. ω l. —
 11. τινεσεισιν N σινεε...ειν O τινεσ...σ.ν l. — 13. ο.ς N υ O. —
 15. εγ.σιν N ι O φ l. — 17. δη...ρητησ...επα N δ.....φη-
 σ...α O δ...ρ...φησιγ...α l. φήσομεν edd. — 18. τα...κ
 ap. ξ l. περὶ ἐκείνην edd. — 20. κ...κ ap. ι l. —

18. ἐκείνην scil. τὴν ὑπερηφανίαν quod latet in v. 16. —
 20. φθόνος καὶ βασκανία Divis. Aristot. ed. Mutschm. p. 52, 22. —

τικῆι καὶ φθονητ[ι]κῆι. Καὶ
 τὸν ὑπομνημα[τισ]μὸν δὲ
 τοῦτον αὐτοῦ καταπαύσομεν,
 ἐπισυνάψομεν δ' αὐτῷ τὸν
 25 περὶ τῶν ἄλλων κακιῶν ὧν
 δοκιμάζομεν ποι[εῖ]σθαι
 Ψ λόγον.
 †

21. φ...η...κηι N φ...νησ...ηι O φθονητ.... l. — 22. ρν
 N μον O l.

Index vocabulorum.

Asteriscus (*) lemmati praefixus significat non omnia testimonia allata esse. Cruce (†) notata sunt vocabula aliunde non cognita.

Cr. = Croenert, Memoria Herculanensis.

- ἀγαθός 12, 23
 Ἀγησίλαος 15, 9
 ἀγοράζειν 17, 27
 ἀγοραματία 23, 29
 ἀγρός 12, 9
 ἀγών 14, 23
 ἄδικος fr. 1; 15, 5
 ἄδρός 13, 32
 ἄεριος 6, 5
 ἀηδία 8, 4; 14, 13
 Ἀθηναῖοι 11, 31
 αἰσχύνεσθαι 2, 3
 αἰτεῖν 16, 36; αἰτεῖσθαι 10, 7
 αἰτία 3
 αἰτιός τινος 9, 29, 35
 ἀκόλουθος ὁ 11, 22; ἀκολούθως
 1, 2; 4, 21
 ἀκούειν 9, 12; 14, 28
 ἀλαζονεία 19, 5
 ἀλαζονεύμενος 4, 27
 ἀλαζών 21, 38
 Ἀλέξανδρος 13, 15
 ἀλλοιοῦσθαι . . . αὐτοῖς 7, 27
 *ἄλλος: τῶν ἄλλων 8, 30; 24, 25
 ἀλλότριος: τᾶλλότρια τῶν ἀγα-
 θῶν 12, 23; θύραν ἀλλοτρίαν
 17, 7
 ἄλογος 17, 19
 ἄλυπος 8, 33
 ἅμα c. dat. 20, 3; ἅμα μέν . .
 ἅμα δέ 14, 9; ἅμα δ' οὐδέ 5, 31
 ἀμαρτάνειν 16, 14; 17, 23
 ἀμαρτωλός 14, 4
 ἀμφίβολος 22, 30
 ἀναβάλλεσθαι 12, 20
 ἀνάγκη 19, 30, 35
 ἀνάγωγος 15, 21
 ἀνακαγχάζειν 23, 26; Cr. p. 90
 ἀναλογίζεσθαι 20, 21
 ἀναμάρτητος 19, 26
 ἀναμιμνήσκειν 13, 4
 ἀνάξιος 8, 10; 9, 10
 ἀναπέθειν 18, 13
 ἀναπήδησις 22, 14
 ἀναπνευγίζειν 12, 25
 ἀνατείνειν 23, 20
 ἀνα]φέρειν: τὴν αἰτίαν εἰς . . 3
 ἀνδάνειν: ἀνδάνη 9, 23
 ἀνδρεῖος 22, 31
 ἀνέδην 16, 26
 ἄνεσις — ἐπίτασις 24, 4
 ἀνέχεσθαι: ἀνάσχοιτ' ἄν 5, 32
 ἄνθρωπος 6, 17; 9, 2; 13, 23;
 15, 37; 16, 10, 23; 20, 1, 2
 ἀντικόπτειν 6, 2; 14, 30
 ἀντιξενίζειν 17, 6
 ἀπιπαράγειν 1, 30
 ἀντιποιεῖσθαι τινος 18, 36
 † ἀντισυναλείφειν 17, 5
 ἀνυπερβατος 8, 3
 ἀξία 21, 1; 23, 5.
 ἀξιος 4; 5, 4; 8, 35; ἀξίως 5, 7
 ἀξιοῦν 2, 7
 ἀπαντᾶν 13, 20; 14, 36; 21, 26

ἀπάντησις 8, 26
 ἅπας 1, 6; 6, 13; 23, 36; τοῖς
 ἅπασιν 12, 30
 ἄπειρος 18, 38
 ἀπειρικ(ότ)ως 10, 27
 ἀπέρχεσθαι 13, 7
 ἀπέχειν τινός 5, 23
 ἀποβαίνειν 3
 ἀποδημεῖν 17, 26
 ἀποκάλυψις 22, 15
 ἀποκρίνεσθαι 17, 9
 ἀπόκρισις 21, 30
 ἀπολείπειν 13, 28; [14, 38]
 ἀπολύειν 22, 36
 ἀποπληξία 4, 24; 18, 34
 ἀποριπτεῖν: ἀποριπτουμένους
 8, 8
 ἄπορος 23, 10
 ἀποσαφεῖν 6, 34
 ἀποσεμνύνειν 24, 13
 ἀποσπᾶν 11, 27
 ἀπο(σ)τέλλεσθαι 10, 23
 ἀποτεύγματα 20, 17
 ἀπότευξις 14, 21
 ἀποτυγχάνειν 17, 36; 19, 22
 ἀποφαινειν 9, 11
 ἀπρόσδεκτος συμβουλίας 19, 27
 ἀπώλεια 12, 28
 ἀριθμὸν ἐμποιεῖν τινας 21, 33
 Ἀριστοφάνης, ὁ (Nub. 362) 21, 34
 Ἀρίστων 10, 10; 16, 34
 ἀρρωστεῖν 17, 10
 ἀρχαῖος: τὰρχαῖον πρόσωπον 8, 1
 ἀρχαιρεσία 22, 36
 Ἀρχέλαος 13, 7
 ἀρχή 1, 30; 5, 2; 12, 10; 17, 27
 ἀρχιτέκτων 18, 25
 ἄρχειν: ἄρξεται 1, 7
 ἀσολοίκως 5, 5
 Ἀσπασία 22, 34
 ἀστοχία 23, 30
 ἀσυνέργητος 14, 15; cf. oec. 24, 21
 ἀσχημονεῖν 18, 37; 23, 31
 ἄτε 12, 33
 ἀτιμάζειν 10, 2; 15, 4, 34
 ἀτοπία 19, 18

ἄτοπος 24, 19
 ἀτυχεῖν 20, 28
 ἀτυχία 12, 32
 αὐθάδης 16, 29; 17, 19; 19, 3
 αὐθέκαστος 17, 17; 18, 5; 19, 17
 αὐξάνειν 11, 12
 αὐστηρία 21, 2
 ἀφαιρεῖν: ἀφελέσθαι 1, 5
 ἀφελής 22, 31
 ἄφρωνι 22, 14; Cr. p. 42
 ἀφ[ορ]μή 6, 11
 ἀφραίνειν 19, 19
 ἀφρονεῖν 5, 24
 ἀφροσύνη 6, 15
 ἀφνής 23, 21
 ἄχθεσθαι 13, 5
 βαρὺς 13, 26
 βασιλεία 12, 11
 βασκαντική 24, 20
 βέλτιον 5, 1
 βίος 3; 6, 21; 21, 12
 βλάπτειν: βεβλαμμένους 7, 32
 βλασφημεῖν 7, 28
 βλέπεται τοῖς ἅπασιν 12, 29
 βοιηθεῖσθαι 19, 25; Cr. p. 121
 βούλεσθαι 3; 14, 21; 17, 34; 19, 10;
 22, 7
 βουλεύεσθαι 17, 33
 βραβευτής 14, 31
 βραδύς 23, 22
 βραχύς 21, 30
 βρενθύεσθαι 21, 13, 14, 34
 βρένθυς 21, 18
 γαμετή 2, 3
 γανᾶν: γεγανωμένη χλανίς 12, 18
 γανριᾶν 15, 13
 γενναῖος 22, 31
 γένος 20, 24
 γέρων 23, 15
 γίνεταί 5, 26; 16, 25; γίνηται
 20, 13; γίνονται 9, 29; 12, 29;
 τὸ γινόμενον 9, 36; γέγονε
 16, 8; γεγόνασιν 10, 35; γεγο-
 νέναι 16, 24; γενέσθαι 5, 23;

γενόμενος 18, 11; γενήσεσθαι
5, 10; γενησομένην 16, 5
γινώσκειν 18, 14; 20, 8, 22
γράφειν 10, 11; 11, 18; 17, 15;
18, 25
γυνή 2, 4

δάκνειν 12, 28
δεῖν 20, 26
δεῖνα, ὁ: τοῦ δεινός 23, 33
δεινός c. inf. 23, 2
δεινότης 22, 9
δεῖσθαι τινος 5, 21; 8, 33; 18, 26;
20, 11
δεξιῶς φέρειν 5, 6
δηλον ὅτι 24, 17
Δημήτριος 13, 27
δῆμος, ὁ 7, 6
διαβλητική, ἡ 24, 30
δι]αβολή 24, 5
διαγελᾶν 23, 11
διαδιδόναι 14, 28
διάθεσις 2, 27; 5, 19; 21, 22
διαιρεῖν 15, 22
διακρίνεται 4, 22
διαλέγεσθαι 23, 23
διανεύειν 23, 25
διανοεῖν 22, 1
διάνοια 10, 33
διαπίπτειν 7, 24; 14, 18
διασαφεῖν 23, 28
διασυρμός 21, 29
διασώζειν 5, 2
διατινάσσειν 12, 21
διαφέρειν 15, 24, 38; 24, 4
διαφνέλπτειν 8, 27
διδάσκειν 5, 32
διηγείσθαι 23, 32
δίκαιος 16, 5
δικαστήριον 14, 22
διό 13, 4; 14, 22; 24, 16; διόπερ
14, 34
διότι 6, 22; 13, 30
Διονύσιος 13, 18, 19; [11, 9]
δῖς 11, 11
Δίον 11, 19

δοκεῖν 10, 2, 20; 13, 38; 17, 34;
21, 28; 24, 8; τὸ δοκοῦν 8, 11
δοκιμάζειν 22, 37; 24, 26
δόξ[α 2, 1
δοξάζειν 6, 5; 7, 4
δοῦλος 18, 27
δουλεύοντα σώματα, τὰ 2, 4
δύναμις 9, 13; 22, 26; τὰς δυνά-
μεις 10, 30
δύνασθαι 11, 28; 18, 10; 20, 8
δυνατός 5, 14; δυνατούς — ἐφέ-
δρους 1, 4
δύο: τῶν δυεῖν ἢ θάτέρον 16, 18;
Cr. p. 198
δυσαίσθητος 23, 22
δυσανασχετεῖν 8, 9
δυσμένεια 6, 6
δυσπρόσδεκτος 9, 7
δυσχεραίνειν 8, 13
δυσχέρεια 13, 26
δυσχερής 19, 6
δυσχρηστεῖσθαι 19, 13
δυσωπεῖσθαι 18, 4

ἐγκώμιον 20, 25
ἔθνος 12, 11
εἰδέναί 6, 8; 17, 30; 22, 21, 22
*εἴ ποτε 10, 35
εἶδος [12, 7]; 21, 38; 23, 5
εἰκαῖος 17, 18
εἰκαιότης 16, 33; 19, 7
*εἶναι 7, 3; ἔστιν ὅτε 20, 36;
24, 10, 13
εἰρων 21, 37
εἰς: ἐν καὶ ταυτόν 15, 24
εἰσιέναι 14, 26
εἶτα 14, 15; 23, 24
εἴτε . . . εἴτε 21, 16, 20
εἰωθέναι 12, 13; 22, 5
ἔκαστος 12, 6
ἐκδήλως 23, 18
ἐκεῖνος 9, 35; 16, 13, 37; 23, 18
ἐκπνευματούμενον 15, 31
ἐκούσιος fr. 1
ἐκτείνειν 14, 31
ἐκτὸς εἶναι τοῦ πάθους 8, 19

ἐλαττοῦσθαι 14, 23
 ἐλάττων 15, 11; τῶν ἐλαχίστων
 ἐλάττους 20, 30
 ἐλάττωσις 10, 6
 ἐλευθερία 2, 7
 ἐλεύθερος 2, 6, 31; 9, 27
 Ἑλλησποντος 16, 20
 Ἐμπεδοκλῆς 10, 22
 ἐμπειρία 18, 27; 19, 33
 ἐμποιεῖν 21, 33
 ἐμφαίνειν 21, 31; 23, 4; 24, 12
 ἐμφαίνεται 13, 31
 ἐμφανίζειν 10, 6
 ἐναντίος: ἐξ ἐναντίας ἴστασθαι
 τινι 13, 13; τοῦναντίον 8, 7;
 τάναντία 22, 2; ἐναντίως 13, 25
 ἐνέργειαι, αἱ κατὰ τὸν βίον
 21, 13
 ἐνιαυσία περιβολῇ χλαμύδος
 15, 18
 ἐνοιοι 9, 15; 10, 23; 22, 16; 24, 15;
 ἐνόους ἐνια 6, 5
 ἐνίοτε 6, 4; 9, 28; 16, 16; 20, 9
 ἐνκυρεῖν 19, 36
 ἐννοεῖν 12, 30; 13, 30; 16, 15
 ἐνοχλεῖν 12, 19
 ἐντενξίς 10, 4
 ἐνθάσκειν 23, 24
 ἐξαίρειν 11, 31; 12, 8, 27
 ἐξαλλάττειν: ἐξηλλαγμένον φαι-
 νεσθαι 9, 5
 ἐξεῖναι: ἐξῆ 2, 28
 ἐξελέγγειν 16, 14
 ἐξέρχεσθαι 17, 10
 † ἐξευτελιστής 9, 2; 24, 1, 6
 ἐξιδιάζεσθαι 14, 14
 ἐξιέναι 14, 34
 † ἐξουθενωτής 24, 2, 9
 ἐξουσία 5, 9
 ἐξωθεν 1, 33; ἐν τοῖς ἔξ. 8, 29
 εἰοικέναι 16, 29; εἰοικασιν 7, 27
 ἐπαινεῖν 22, 3; ἐπαινῇ 22, 17;
 ἐπαινοῦντες 21, 1
 ἐπακολουθεῖν 24, 17
 ἐπαναφέρειν: ἐπανοίσεις 13, 22
 ἐπανόρθωσις, ἡ ἐν πάθεισιν 5, 22

ἐπερωτῶν 15, 13; ἐπερωτῶντος
 14, 35; ἐπερωτήσαντος 17, 8
 ἐπενφραίνεσθαι 13, 38
 ἐπιθυμεῖν: ἐπιτεθυμηκέναι 18, 2
 ἐπιλαμβάνεσθαι: ἐπιλάβηταί τι-
 νος 5, 8
 ἐπιλέγειν: ἐπιπεῖν 16, 28; [9, 32]
 ἐπιμειξία 6, 18
 ἐπιν[οεῖν] 11, 34; ἐπινόησας 18, 18
 ἐπιραπίζειν: ἐπεράπιζον 10, 25;
 Cr. p. 78
 ἐπισκέπτεσθαι 17, 11, 13
 ἐπισπᾶν: ἐπισπασαμένους δυσ-
 χέρειαν 13, 27
 ἐπίστασθαι: τῶν μάλιστ' ἐπισ-
 ταμένων 18, 16; ἡρίστασο 15, 10
 ἐπιστολή 10, 12; 17, 15
 ἐπιστρέφοντας ἐπὶ τι 8, 14
 ἐπισυνάφωμεν δ' αὐτῷ 24, 24
 ἐπίτασις . . . ἄνεσις 24, 5
 ἐπιτενκτικός τινος 14, 5
 ἐπιτήδειος καταφρονεῖσθαι 4, 25
 ἐπιτρέπειν 19, 2
 ἐπιφάσκειν: ἐπιφάσκοντα τὸν
 εἰρημένον 21, 5
 ἐπιφωνεῖν 11, 10; 22, 20; 23, 19
 ἐπιχαίρειν 13, 6; ἐπιχαίρεσθαι
 μετὰ καταγέλωτος 19, 23
 ἐπιχαιρεκακία 12, 31
 ἐπιχειρεῖν 18, 29
 ἔργον 5, 12; διὰ τῶν ἔργων 6, 32;
 διὰ λόγων ἢ ἔργων 13, 24
 ἐρημία: γενόμενος ἐν ἐρ. 18, 11
 ἔτερος 14, 8; 15, 6, 32; 17, 23;
 θάτερον 16, 19
 εὐγενής: τῶν εὐγ. νομίζομαι 15, 17
 εὐγνωμοσύνη 16, 13
 εὐεξία — οἷδησις σώματος 15, 26
 εὐημερία (?) 23, 33
 εὐθώς 7, 33
 εὐκληρία 13, 36; plur. 11, 25
 εὐλόγως 12, 34; 16, 12
 εὐπροσῆγορος: τὸ εὐπ. διαφν-
 λάττειν 8, 27
 εὐρίσκειν: εὐρίσκοι 16, 11; εὐρή-
 σει 15, 19

εὐτελιστῆς ἢ ἐξευτ. 24, 1
 εὐτυχία 7, 26
 εὐχαριστεῖν 9, 16; 10, 5
 εὐχερές ἐστι 9, 33
 ἐφαρμόσαι 7, 1
 ἐφέδρους ἔχει πολλούς 1, 3
 ἐφιστάνειν: ὅταν ἐπὶ τὰς εὐκλη-
 ρίας ἐφιστάνῃ 11, 25
 ἐφίστασθαι: ἐπιστᾶσιν 22, 14
 ἔχειν 6, 28; 18, 21; ἀξίαν 21, 2;
 ἐμπειρίας 19, 34; ἐφέδρους 1, 3;
 τὴν κακίαν 19, 16; πρόνοιαν
 9, 24; φίλους 10, 9; χρεῖαν
 20, 2; se habere 5, 8; 17, 12;
 ἔχεσθαι τινος 16, 18
 ἐχθρός 12, 36
 ξευγνύειν τὸν Ἑλλήσποντον
 16, 19
 Ζεὺς: νῆ Δία 15, 5
 ζῆν: βέλτιον 5, 1; ἐν ἐρημίαι
 18, 10
 ζητεῖν: θεωραπεύεσθαι 9, 24
 ζῶια 15, 33
 ἦ που 11, 22
 ἡδύς 22, 31
 Ἡλεῖος. v. Ἰππίας
 ἡμεῖς 10, 18
 ἡμέρα 11, 11
 ἡμῖν 13, 21
 Ἡράκλειτος 10, 21
 ἡττᾶσθαι: ἡττημένος 14, 34
 θάλαττα 16, 21
 θανμάζειν: τεθανυμακῶς 5, 26;
 θανμάζοντα 23, 7
 θανμαστής: ἑαυτοῦ 9, 3
 θέλειν 9, 31; 14, 14
 θεός 1, 16; θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων
 ἑαυτοὺς γεγονέναι δοκεῖν
 16, 23; μύρου τῶν θεῶν βρέν-
 θυος 21, 18
 θεωραπεύειν fr. 1; 9, 22; μὴ θε-
 ραπεύεσθαι ζητεῖν 9, 23
 θεωρός 16, 35

θεωρεῖν: θεωρῶ 6, 3; τοῖς θεω-
 ροῦσιν 14, 30
 θρόνος 13, 16
 θυμίαμα 21, 17
 θύρα 11, 21; 17, 7
 ἱατρεύειν 18, 28
 ἰδιογνωμονεῖν 17, 21
 ἴδιος 10, 13; 18, 28; 19, 7, 33;
 21, 31; 24, 12
 ἱκανός 16, 27
 ἵνα c. ind. aor. 23, 15
 Ἰππίας ὁ Ἡλεῖος 18, 19; Ἰπ-
 π]ία[ς 20, 23
 ἵππος 15, 36
 ἴσος 13, 10; τῷ μηδενί 24, 9;
 ἴσον εἶναι πρὸς τινα 8, 30
 ἵστασθαι 13, 13
 ἵστορεῖν 18, 20
 ἰσχνότης 11, 29
 Ἰσχόμαχος 22, 34
 καθαιρεῖν 14, 38; 19, 15
 καθάπερ 10, 26; 11, 18; 12, 16;
 13, 13
 καθιέναι 16, 20
 καθίζειν 13, 16
 καθίστασθαι 15, 9
 καθό 7, 3
 καθόλου 6, 33
 καθυβρίζειν 7, 30
 † καθυπερηφανεῖν 4, 23
 † καθυπερηφανία 16, 4
 κακία 19, 16; 24, 25
 κακισμός 6, 14
 κακός: τὸ . . . κακόν 8, 7
 κακοδαίμονεῖν 19, 30
 καλεῖν 17, 3; 18, 4
 καλός 22, 28
 καρποῦσθαι 19, 36
 *κατὰ λόγον 14, 18; καθ' ἡμᾶς
 21, 19
 καταγελαῖν 18, 37
 καταγέλως 19, 23; καταγέλωτα
 παρέχει 3
 καταξικιρίζειν 21, 25; Cr. p. 95

καταμανθάνειν 12, 26
καταξιῶν 9, 17
καταπαύειν 14, 33; 24, 23
καταπλήττεσθαι 23, 4
κατασείειν 21, 24
κατασκευάζειν 18, 23
καταστερεῖν 7, 31
κατατρέχοντες ἐνίῳν 24, 14
καταφεύγειν 20, 28
καταφρονεῖν 3; 5, 29; 15, 27;
23, 12
καταφρονεῖσθαι 4, 26
καταφρόνησις 1, 18; 4; 6, 12
καταφρονητικός 6, 29
κατεμβλέπειν 21, 22
κατεργάζεσθαι 23, 2
κατέχειν 20, 10
κατορθοῦν 17, 22; 18, 32
κατόρθωμα 20, 19
κατοχή 20, 17
καυχᾶσθαι 20, 23
καύχησις 15, 21
κεκτῆσθαι 2, 26; 15, 15
κελεύειν 11, 10; 22, 18
κερμάτιον 15, 15
κεφαλαιοῦν 10, 29
κεφαλή 21, 24
κήρυξ 14, 27
κίνησις 21, 12
κοιλώματα, τὰ 7, 26
κοινολογία 23, 8
κοινωνημα 19, 11
κοινῶς 7, 31; ἡ κοινῶς σύνεσις
19, 31
κόπτειν 17, 7
κοσμεῖν 15, 39
κουφίζειν 10, 12; 11, 2, 28; 14, 19
κουφότης 15, 30
κρεωδαίτης 15, 10
κρίσις 17, 23
κτῆσις 12, 10; 15, 32
κύων 15, 36
κωμωιδεῖν 21, 36
κωμωιδογράφος 10, 24
κωφότερον 12, 19
λαβὴν παραδιδόναι 1, 5

λαμβάνειν fr. 1; 11, 4
λαμπρός 14, 37
λέγειν 4, 25; 6, 9 [27]; 11, 23;
14, 29; 15, 11; 16, 22, 29; 17, 12,
30, 34; 18, 6, 22, 38; 19, 27; 20, 4,
27; 21, 5, 9, 21; 22, 18; 23, 17, 35
ληρεῖν 19, 31; 20, 27
λογίζεσθαι 14, 36; 15, 33
λόγος 23, 6; ἡμῶν 22, 22; λό-
γον ποιεῖσθαι 24, 27; κατὰ
λόγον 14, 18; διὰ τῶν λόγων
14, 20; διὰ λόγων 13, 24; 21, 8;
μετὰ λόγον 8, 24
λοιδορεῖν 14, 2
λοιδορία 1, 28; 19, 36
λοιπόν 24, 10; τῶν λοιπῶν 9, 9
λυπεῖν fr. 1; 12, 23
λυπηρός 12, 33
λύσανδρος 15, 8
Λυσίας 22, 29
μαθήματα 18, 35
μαίνεσθαι 19, 14
μακάριος: τῆς φύσεως 22, 25
Μακεδών 13, 17; Μακεδόνες
13, 28
μακρός: διὰ μακρῶν 11, 12
μάκ(τ)ρα 16, 35
μανθάνειν 18, 15
μανία 16, 17
μαργιτομανής 20, 4
μαρτυρεῖν: μεμαρτύρηκεν 5, 35
μεγαλανεῖσθαι 11, 32
μεγαλοψυχία 13, 36; 15, 22
μεγαλόψυχος 15, 27
Μεγαρέυς: Πτοιόδωρος 11, 20
μέγας 13, 9; οἱ μεγάλοι 21, 28;
μέγα φρονεῖν 5, 3; νομίζειν
9, 18; τὸ μείζον 11, 27; μείζο-
νος 9, 21; μείζωνων 16, 4
μεθίστασθαι 13, 29
μέθοδος 20, 13
μειγνύναι: μέμεικται 19, 18
μειδιᾶν 22, 12
μεικτός 16, 30
μέλλειν 17, 30, 35

μέμφεσθαι 17, 31
 μέσος 8, 20; 11, 4; 20, 14
 μεταβάλλειν 7, 21
 μετάδοσις 9, 9
 μετάθεσις 5, 20
 μεταμεμλησθαι πολλῶν 19, 34
 μεταπίπτειν 12, 32
 μεταρίπτειν 10, 32; Cr. p. 78
 μετέχειν 16, 32; 17, 24
 μετεωρίζειν 10, 31; 15, 6
 μετιέναι 17, 28
 μέτριος 16, 12
 μέχρι πολλοῦ 22, 16; μέχρι τοῦ
 σοφοῦ 5, 33; μέχρι ἅν c. conī.
 11, 34; 17, 9
 μηδεῖς: τῷ μηδενί 24, 9; μηθέν
 17, 4
 μήκιστον 5, 28
 Μητροδόωρος 7, 11
 μικροπρεπής 13, 31
 μικρός 5, 11; 14, 28, 33
 μιμεῖσθαι 23, 34
 μιμνήσκειν 14, 1
 μίνθη 21, 20
 † μίνθων 21, 19
 μνεία 22, 24
 μνημονεύειν 11, 13; 21, 27; 22, 19
 μνημονεύματα: Σωκρατικά 23, 37
 μόλις που 21, 30
 μόνος: τῶν μόνων 14, 4; οὐ
 μόνον — ἄ. κ. 8, 5; 10, 15
 μορφάζειν 22, 12
 μύρον 21, 18
 μωκάσθαι 22, 11
 μωρία 16, 16
 ναυαγεῖν 18, 33
 νέος 23, 14
 νή Δία 15, 5
 νομίζειν 19, 29; μέγα 9, 18; νο-
 μίσεσθαι τινος numerari inter
 15, 16
 νομικός 18, 27
 νόσημα 16, 16
 νῦν: τότε καὶ ν. 21, 4; καὶ ἔτι
 νῦν 21, 15

ξενίζειν 17, 6
 Ξέρξης 16, 18
 ὄγκος: τῆς τύχης 13, 14; τῆς
 ψυχῆς 15, 29
 ὁδός 21, 35
 ὄθεν 8, 5; 13, 36
 οἰδησις 15, 26
 οἰεσθαι 19, 20, 32; 20, 7
 οἴησις 14, 9; 16, 30; 17, 20;
 19, 3
 οἰκεῖος 15, 7
 οἰκότης 9, 25
 οἰκία 9, 8; 18, 23
 οἰμώζειν 13, 19
 οἶος c. inf. 17, 25; 18, 35; 22, 5;
 23, 27; τοιοῦτος — οἶος c. inf.
 16, 34; 18, 19; 22, 11; οἶον
 12, 25; 15, 35; 20, 9; 21, 33
 ὅλος 8, 20; ὅλως δέ 3
 ὁμιλεῖν 13, 24; 23, 27
 ὁμιλητικός 1, 34
 ὁμιλία 9, 8; 13, 12
 ὅμματα 21, 11
 ὅμοιος 15, 37; 16, 10; 19, 10
 ὁμοιότης 6, 3
 ὁμολογεῖν 12, 36
 ὅμως 10, 26
 ὄνειδος 20, 24
 ὄνομα 17, 1; 18, 4
 ὀνομάζειν 21, 15; 22, 27
 ὄπον 6, 30
 ὀρᾶν 11, 11; 18, 16
 ὀργή 19, 8
 ὅς: τῶν, οὗς 24, 12; τούς, ὧν
 21, 26; ὀνδρήποτε 1, 8; 22, 6
 ὀσμή 20, 16
 ὅσος 12, 28; 15, 25; 16, 25; 17, 36
 ὅστισδήποτε 19, 11; 21, 20; 23, 17
 ὅταν c. conī. 8, 8; 11, 24; 12, 24,
 32; 13, 10
 ὅτε μὲν . . . τότε δέ 7, 21, 28
 ὅτι δύναται quantum potest
 11, 28
 † οὐδενωτής 24, 2
 οὔτε . . . τε 14, 7

οὗτος· τοῦτο μέν... τοῦτο δέ
12, 9
οὕτως... ὥσπερ 12, 24; ... ὥστε
c. inf. 14, 30
ὀφθαλμὸν 23, 14; ὀφει-
λόμενον fr. 1
ὀφθαλμία 12, 15
ὀφθαλμός 11, 5; 12, 17; 21, 35
ὄχλος 21, 7
ὄψις 6, 20

παγκάκιστος 5, 11
πάθος, 8, 20
παιδαγωγός 18, 7
παιδάριον 18, 6
παιδεύματα 20, 18
παῖς 17, 1, 3
παλαιός 10, 24
πάλι 13, 25
† παντειδήμων 18, 12; 20, 3
παντελῶς 2, 5
πάντως 21, 4
παραβάλλειν 21, 35
παράγουσιν 1, 30
παράδειγμα 11, 16
παραδιδόναι 21, 16; λαβήν 1, 5
παράδοξος 7, 20; 13, 35
παρκαλεῖν 14, 11; 17, 32
παρκεῖσθαι 13, 17
παρakoλoυθeῖν 19, 6
παρaπλήcιoς 13, 34; 20, 23; πα-
ραπλησίως 12, 21
παρασκενάζειν 3
παρατηρεῖν 14, 16
παρατιθέναι 13, 8
παρεμβλέπειν 21, 23
παρέμφρασις 22, 7
παρεπιδείκνυσθαι 22, 32
παριέναι 12, 20
παριστάναι 24, 8
παρυνπομιμνήσκειν 14, 2; med.
12, 12
πᾶς fr. 1; 6, 21, 30; 13, 6, 33;
21, 23; 23, 2
πάσχειν 10, 13
πάυεσθαι 11, 35; τινός 18, 34

πέδας καθιέναι 16, 21
πείδειν 9, 34; 10, 26, 28; πει-
θόμενος 17, 21; πεπεισμένον
13, 32; πεισθῆναι 5, 30
π[εν]έστερος 12, 5
περιβολή 15, 19; 21, 11
περιεῖναι: περίεστιν 20, 18
περιστάναι 16, 17
Περικλῆς 11, 30
περιμ[έν]ειν 11, 21
περιορᾶν 16, 11; 23, 31
περιποιεῖσθαι 19, 32
περίστασις 14, 40
περιτίθεσθαι 8, 2
περιττότερόν τι 24, 19
πιθανότης 22, 10
πλάσμα 22, 9
Πλάτων 18, 20
πλήν γε τούτου 22, 21
πλησίος: τοῦ πλησίον 24, 6
πλοῖον 18, 24
ποιεῖν 4, 29; 5, 7; 11, 24; 15, 12,
14; 16, 8, 22; 17, 30; 18, 17, 22;
20, 8; ποιεῖσθαι λόγον 24, 26;
χρεῖαν 9, 21;
ποιητής 10, 23
ποιητική 20, 14;
πολιαί 18, 10
πόλις 12, 11; 16, 9
πολλάκις 15, 12
πολυμαθής 20, 6, 15
* πολὺς: 22, 24; μέχρη πολλοῦ
22, 16; τὰ πολλά adv. 22, 11;
τῶν πολλῶν 12, 35; τὰ πλείω
23, 35; πλείονα 15, 15; πλει-
όνων 14, 6; 16, 3; πλείστην
6, 35; ἐν τοῖς πλείστοις 19, 22;
ὥς ἐπὶ τὸ πλ. 21, 37
ποταπός 14, 26, 35
πράγματα, τά 5, 34
πρᾶξις 14, 3, 14
πράττειν 17, 35
πρᾶ]ως 13, 23
πρίσθαι 17, 1
προανακρίνειν 16, 36
προλέγειν 10, 18

πρόνοιαν ἔχειν 9, 24
 πρὸς ὀνδήποτε χρόνον 22, 6;
 τὰ μὴ πρὸς ἡμᾶς 15, 4
 προσαγγέλλειν 9, 30
 προσαγορεύειν 20, 6
 προσανάπτειν 8, 5
 προσανατίθεσθαι τινι 17, 26;
 18, 8
 προσάπτειν 22, 33
 προσγράφειν 17, 16
 προσδέχεσθαι 9, 19
 προσδοχή 6, 16
 προσεπερωτᾶν 17, 14
 † προσεπιρρητορεύειν αὐταῖς
 πρὸς τὸ μείζον 11, 26; Cr. p. 78
 προσερωτᾶν 17, 2, 29
 προσέχειν 23, 23
 προσήκει 6, 22; 15, 3
 προσκαλεῖν 23, 8
 προσομολογεῖν 20, 31
 προσποιεῖσθαι 21, 6
 προσφέρεισθαι τινι 19, 9
 προσφύεσθαι: προσφύς 12, 27
 πρόσχρᾶσθαι 17, 24
 πρόσωπον 8, 1; 21, 10
 πρότερος: τοὺς προτέρους 24, 15;
 πρότερον 13, 3
 πταῖσμα 12, 35
 Πτοιόδωρος 11, 19
 Πυθαγόρας 10, 21
 πυνθάνεσθαι 14, 26
 πῦρ 13, 17
 Πύρρος 13, 29
 πώγων 18, 9
 πωλεῖν 17, 27
 ῥάβδος 14, 32
 ῥῆμα 13, 26; 22, 29
 ῥιγοῦν 13, 16
 ῥώννυμι: ἐῤῥῶσθαι 17, 16
 † σεμνοκόπος 21, 3
 σεμνομυθεῖν 21, 8
 σεμνός 8, 12; 21, 1
 σεμνότης 6, 19
 Σερίφιος 14, 24, 35

σιωπᾶν 22, 17
 σκορακίζειν 9, 31
 σοφός 5, 23, 34; 6, 2, 35; 7, 2;
 19, 26; 22, 29, 33
 σπάνιος 8, 22
 στρατηγεῖν 15, 17
 συγγνώμην αἰτεῖσθαι 10, 7
 συμβαίνειν 16, 37; 20, 20
 συμβουλία 19, 28
 συμφυλότατος 15, 38
 συμφύρειν 15, 24
 συναιρεῖν: συνελέσθαι 2, 29
 συναισθάνεσθαι 9, 36; 10, 31
 συναλείφειν 17, 4
 συναντᾶν 12, 13, 17
 συνεδρεῖα 17, 33
 συνεῖναι 22, 16; συνόντων 9, 27
 συνεπινοεῖν 22, 8
 συνεπιτίθεσθαι 12, 33
 συνερανίζειν 14, 17
 συνεργεῖν 5, 12; 14, 5
 συνέρχεσθαι 23, 3
 σύνεσις 19, 32
 συνθήκη 18, 26
 συνιέναι 23, 21
 συνιστάναι 13, 10
 συνκαθιθεῖν 23, 7
 συνκαταβαίνειν 19, 12
 σύννον, τό 8, 25
 σύννοια: συνειδότας fr. 1
 συνορᾶν 20, 11
 συναραληπτικός 14, 8
 συναρεῖναι 23, 16
 συντελεῖν 17, 28
 συντρέφεσθαι 15, 35
 συστέλλειν 11, 33; 12, 8; 13, 11
 σφόδρα 13, 38
 σχεδόν 13, 6
 σχῆμα 21, 9;
 Σωκράτης 10, 23; 22, 35
 Σωκρατικὰ μνημονεύματα 23, 36
 σῶμα 2, 5; 15, 25; 18, 21
 σωτηρία 1, 27

ταπεινός 7, 16; 14, 39; 15, 20
 ταπεινοῦν 11, 30; 15, 5; 22, 3

ταπεινώσις 10, 34
 τελευταῖος 17, 17
 τεχνικώτατοι, οἱ 18, 31
 τηλικούτος 15, 37; 23, 13
 τιθέναι 22, 30; θίεσθαι 17, 3
 τιμᾶν 15, 18
 Τιμοκρέων 14, 24
 τοιοῦτος — οἷος 6, 33; 16, 33;
 18, 18; 22, 10; τοιοῦτό τι 17, 13;
 τοιοῦτοί τινες 24, 10; τοιοῦ-
 τον n. 23, 19; τι τοιοῦτον 9, 32
 τότε 12, 27; τότε καὶ νῦν 21, 3;
 τότε μὲν . . . τότε δέ 7, 14
 τριβή 20, 12
 τρόπος: καθ' ὃνδῆποτε — τρ. 1, 9.
 τυγχάνειν ὁμοίων 19, 10; ὁ τυ-
 χών 20, 29; τὰ τυχόντα 15, 34;
 ἔτυχεν ὁμιλῶν 23, 27; τυχῶσι
 8, 1
 τύραννος 11, 11
 τύχη 5, 25; 9, 5; 10, 14, 35; 11, 6;
 12, 34; 13, 14; 14, 37; 16, 7; 22, 27
 τυχηρός 15, 28
 ὑβριστής 6, 32
 ὑπακοῦειν: χαλεπὸς ὑπ. 14, 12
 ὑπανίστασθαι τισιν 22, 13
 ὑπέρ c. acc. 19, 28
 ὑπερέχειν 12, 7; 15, 28
 ὑπερηφανεῖν 5, 25; 7, 2; 10, 16;
 11, 15; 12, 14; 15, 14; 16, 26;
 20, 34
 ὑπερηφανεύεσθαι 13, 33
 ὑπερηφανία 4, 30; 6, 31; 7, 33;
 10, 12; 13, 3; 14, 19; 15, 23;
 16, 2, 31; 17, 25; 19, 4
 ὑπερήφανος 2, 25; 3; 6, 27; 7, 3,
 4, 15; 10, 14; 14, 7, 25; 15, 29;
 24, 16; ὑπερήφανος — ὑπερ-
 όπιης 20, 32
 ὑπερθαρρεῖν 11, 35
 ὑπερόπιης — ὑπερήφανος 20, 33
 ὑπερορᾶν 1, 6; 15, 32; 16, 6
 ὑπεροχή 8, 11; 13, 9; 15, 8; 21, 31;
 24, 11
 ὑπεροψία 16, 31; 19, 4

ὑπερφρονεῖν 14, 10
 ὑπηρετεῖν 9, 26
 ὑπο]θήκη (?) 13, 21
 ὑποκιναιδεῖν 23, 24
 ὑποκρίνεσθαι 13, 37
 ὑπολαμβάνειν 6, 24; ὑπολαμβά-
 νεσθαι 8, 22
 ὑπομειδιᾶν 17, 31
 ὑπομνηματισμός 24, 22
 ὑπονοεῖν 19, 16
 ὑποπίπτειν 7, 16
 ὑποπτεύειν 5, 10
 ὑποσκέλιζειν 14, 17
 ὑποτάττειν 23, 16
 ὕστερον 14, 28
 ὕψος 12, 26
 Φαῖδρος ὁ καλός 22, 28
 φαίνεσθαι 5, 8; 6, 28; 7, 14; 9, 6;
 13, 11; 14, 40
 φάναι: φησὶν 7, 12; 24, 17;
 φασὶν 13, 5; φῶσιν 22, 19;
 φάσθαι 20, 1; φήσαντα 13, 20
 φανερός ἐστίν . . . ἀλαζονευ-
 ὄμενος 4, 27; φανερά δὲ ταῦτα
 6, 21; φανερά 7, 25
 φαντασία 8, 17; 9, 29
 φάσκειν 18, 3; 23, 10
 φανυλότερον 24, 7
 φέρειν 5, 5; φέρονται ἐπὶ ταῦτό
 24, 3; φέρεσθαι 19, 14
 φθονερός 12, 22
 φθονητική 24, 21
 φθόνος 6, 7; 12, 14, 29
 φιλοδοξεῖν 4, 28
 φίλος 8, 29, 32; 10, 9; 15, 11;
 17, 11; 23, 30
 φιλοσοφία 10, 19
 φιλόσοφος 4, 23; 6, 26
 φλέγμα 11, 3
 φοβεῖσθαι 5, 19; 16, 2; 23, 9
 φορτίζεσθαι 18, 30
 φρονεῖν 4, 32; 6, 23; 17, 20; 19, 21,
 29; μέγα φρονεῖν 5, 3
 φρόνημα 14, 39; τοῖς φρονημα-
 σιν 1, 35; 7, 24

φύειν: πέφυκεν 11, 29; 20, 37
 φυλάττειν 6, 30
 φύσις 22, 25
 φυτεύειν 18, 30
 φωρᾶν 20, 10, 28

χαίρειν 17, 15; 23, 33
 χαλεπὸς ὑπακούειν 14, 11; χα-
 λεπὸν . . . ὑπολαμβάνεσθαι
 8, 21
 χαρακτήρ 6, 34
 χαννοῦν: κεχαύωνται 7, 22
 χεῖρας ἀνατείνειν 23, 20
 χείρων 18, 12
 χλαμύς 15, 19
 χλανίς 12, 18

χρείαν ἔχειν τινός 20, 2; ποιεῖ
 σθαί τινος 9, 20
 χρηστός 22, 30
 χρόνος 11, 20; 22, 6
 χυδαῖος 6, 13
 χωρίς c. gen. 18, 24

ψέγειν 21, 4; 22, 3, 4
 ψιλῶς 22, 27
 ψυχή 12, 16; 15, 29
 ψυχρός 16, 35

ὥσπερ 12, 24
 ὥστε c. ind. 12, 16; c. inf. 14, 31;
 22, 3; 24, 15; [5, 11]

PA Philodemus, of Gadara
4271 Peri chachion
P3P43
1911
cop.2

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

